Proletari din toate țările, uniți-vă!

Scînteia tineretului

ORGAN CENTRAL AL UNIUNII TINERETULUI COMUNIST

ANUL XXIX, SERIA II, Nr. 7392 | 4 PAGINI — 30 BANI | VINERI 23 FEBRUARIE 1973

ŞEDINŢA CONSILIULUI DE STAT

În ziua de 22 februarie 1973 a avut loc, la Palatul Republicii, ședința Consiliului de Stat, prezidată de tovarășul Nicolae Ceaușescu, președintele Consiliului de Stat.

La ședință au participat, ca invitați, miniștri și alți conducători ai organelor centrale de stat, precum și președinți ai unor comisii permanente ale Marii Adunări Naționale.

Consiliul de Stat a dezbătut și adoptat: decretul privind conducerea ministerelor și a celorlalte organe centrale ale administrației de stat pe baza principiului conducerii colective; decretul privind înființarea, organizarea și funcționarea Consiliului Financiar-Bancar; decretul privind organizarea și funcționarea consiliilor și comisiilor tehnico-economice; decretul privind evaluarea în cîmp a producției agricole vegetale; decretul privind dreptul la conferirea Ordinului Muncii clasa I, unităților agricole socialiste care realizează producții mari; decretul cu privire la gospodărirea anvelopelor și camerelor de aer; decretul pentru modificarea Legii nr. 7/1971 privind organizarea și dezvoltarea activităților industriale, de prelucrare a produselor agricole, construcții și prestări de servicii în unitățile aparținînd consiliilor populare, cooperației agricole, meșteșugărești și de consum; decretele privind unele modificări ale Legii nr. 58/1968 pentru organizarea judecătorească, ale Codului de procedură civilă, ale Legii nr. 59/1968 privind comisiile de judecată, precum și ale decretului privind organizarea și funcționarea Ministerului Justiției.

Consiliul de Stat a ratificat Convenția privind colaborarea în navigația maritimă comercială, încheiată la Budapesta la 3 decembrie 1971.

Toate decretele adoptate au fost, în prealabil, dezbătute și avizate favorabil de comisiile permanente de specialitate ale Marii Adunări Naționale, precum și de Consiliul Legislativ.

Consiliul de Stat a examinat rapoartele comisiilor permanente ale Marii Adunări Naționale care, din însărcinarea Consiliului de Stat, au analizat: modul de aplicare a dispozițiilor Legii nr. 7/1971 privind organizarea și dezvoltarea activităților industriale, de prelucrare a produselor agricole, construcții și prestări de servicii în unitățile aparținînd consiliilor populare, cooperației agricole, meșteșugărești și de consum; modul cum Ministerul Industriei Chimice s-a preocupat de asigurarea cu materii prime și auxiliare a principalelor unități beneficiare, de intrarea în funcțiune a noilor capacități de producție și de realizarea parametrilor proiectați la instalațiile puse în funcțiune; modul de aplicare a dispozițiilor Legii nr. 71/1969 privind contractele economice.

În urma dezbaterilor care au avut loc, Consiliul de Stat a aprobat concluziile rapoartelor și propunerile făcute de comisiile permanente ale Marii Adunări Naționale și a dispus ca, atît Consiliul de Miniștri, cît și ministerele și alte organe centrale să ia măsuri pentru aducerea lor la îndeplinire și să informeze Consiliul de Stat asupra măsurilor adoptate.

Consiliul de Stat a examinat apoi unele cereri de grațiere.

În continuare, au fost soluționate probleme ale activității curente.

PE TRASEELE ÎNTRECERII UTECISTE

Brigada „Scînteii tineretului" Vasile Barac, Romulus Lal, Gheorghe Cucu transmite din Buzău:

„VREM SĂ NE RIDICĂM LA EXIGENȚELE IMPUSE DE PROPRIILE NOASTRE ANGAJAMENTE"

LA U.S.P.S.: Ce s-a consemnat pînă acum în „Registrul întrecerii"?

LA U.M.U.C.: La cererile suplimentare pentru export, tinerii răspund cu produse suplimentare

Cîțiva dintre tinerii atelierului de rezervoare. Angajamentul lor: 400 produse, peste planul lunii februarie, cerute la export.

În răspunsul său la chemarea la întrecere socialistă a siderurgiștilor din Galați, colectivul întreprinderii de sîrmă și produse din sîrmă — **Buzău, își exprima — în angajamente clare și ferme — hotărîrea de a se angaja și munci în așa fel, încît sarcinile maximale ale planului pe 1973 să fie substanțial depășite.** „Este condiția esențială — se arată în răspuns — a îndeplinirii cincinalului în patru ani și jumătate așa cum și-au propus, cum gîndesc și acționează toți salariații întreprinderii noastre".

Au trecut doar cîteva zile. Ne aflăm în această mare unitate economică a județului Buzău și încercăm să detașăm în concertul eforturilor maxime, contribuția celor aproape 1 000 de tineri, în marea întrecere. Nu e greu, dar nici prea ușor. Tinerii sînt peste tot și temeinic integrați în această întrecere. Aflăm că rezultatele raportate de colectiv în întrecere pe luna ianuarie sînt mai mult decît încurajatoare: **planul producției marfă a fost depășit cu 2 milioane lei, iar producția globală cu 1 864 000 lei.** Aceasta înseamnă că startul este bun, că există toate premisele ca întrecerea să se desfășoare în continuare în condiția și ritmul stabilit prin angajamente. Pasul tinerilor, după cum aveam să ne convingem este bine potrivit în această cadență. Spre o mai convingătoare edificare, secretarul comitetului U.T.C., tovarășul inginer Nicolae Ciocoiu ne arată **„registrul întrecerii"** în care sînt consemnate cu grijă și exactitate toate datele privind participarea fiecărui tînăr în întrecere, pe fiecare lună: procentul îndeplinirii normelor, calitatea, consumurile de materiale, disciplina etc. Deocamdată, firește, a fost completată doar luna ianuarie.

— Avem în întreprindere — ne explică inginerul Ciocoiu, 15 organizații U.T.C. și fiecare și-a întocmit un astfel de registru. Este de fapt oglinda organizației, în care se reflectă toate

(Continuare în pag. a II-a)

Tovarășul Nicolae Ceaușescu a primit pe mareșalul I. I. Iakubovski

Joi, 22 februarie, tovarășul Nicolae Ceaușescu, secretar general al Partidului Comunist Român, președintele Consiliului de Stat al Republicii Socialiste România, a primit pe I. I. Iakubovski, comandantul suprem al Forțelor Armate Unite ale statelor participante la Tratatul de la Varșovia, mareșal al Uniunii Sovietice.

Mareșalul I. I. Iakubovski, care s-a aflat în țara noastră cu prilejul aplicației de stat major pe hartă (fără trupe) a armatelor statelor participante la Tratatul de la Varșovia, a fost însoțit de general de armată S. M. Stemenko, șeful Statului Major al Forțelor Armate Unite, și V. I. Drozdenko, ambasadorul Uniunii Sovietice la București.

La întrevedere au participat general de armată Ion Ioniță, ministrul apărării naționale, general colonel Ion Gheorghe, prim-adjunct al ministrului și șef al Marelui Stat Major, general colonel Marin Nicolescu, adjunct al ministrului, Mircea Malița, consilier al președintelui Consiliului de Stat.

Întrevederea s-a desfășurat într-o atmosferă caldă, tovărășească.

DUMNEAVOASTRĂ gîndiți, munciți și trăiți ca UN TÎNĂR COMUNIST?

Maistrul CONSTANTIN MAGHERU — Uzinele „Republica"

Întîi și întîi să învățăm să fim cinstiți și drepți

— De ce ai intrat în partid?

— Ca să învăț să trăiesc.

— Dar pînă acum ce ai făcut? nu ai învățat mereu să trăiești?

— În partid înveți să trăiești ca un om adevărat, ca un „om de omenie".

— Dar în afara partidului?

— Nu știu. Eu nu știu cum se poate trăi în afara partidului. Dar, de bună seamă, din moment ce sînt încă atîția oameni care nu sînt membri de partid și cu toate acestea trăiesc în spiritul politicii partidului, înseamnă că e destul să fii cetățean al acestei țări ca să te simți legat de partid, chiar dacă nu ai carnet de partid. Eu am intrat în partid pentru că mă simțeam matur, mai devreme matur. La noi în uzină membrii de partid sînt oameni în vîrstă, cu părul ca zăpada, oameni plini de răspundere, oameni activi, ce mai? oameni fără de care nu-mi pot imagina munca și viața. Eu am

ADRIAN DOHOTARU

(Continuare în pag. a II-a)

ÎN NUMĂRUL DE AZI

● Pag. a II-a.
— Accente: PAIUL ȘI BÎRNA
— Debuturi-poezie: „EU PORT ACEASTĂ FIINȚĂ"

● Pag. a III-a
CONSTITUIREA COMITETULUI NAȚIONAL PENTRU ORGANIZAREA MANIFESTĂRILOR PRILEJUITE DE ÎMPLINIREA A 300 DE ANI DE LA NAȘTEREA LUI DIMITRIE CANTEMIR

În ciuda unor numeroase competiții sportive de masă

LA CARANSEBEȘ, 70 LA SUTĂ DIN ELEVI NU FAC SPORT

Transcriem aliniatul B din capitolul **„Sarcinile asociațiilor sportive din școli" al regulamentului de funcționare al acestora elaborat, după cum se știe, de C.C. al U.T.C., Ministerul Educației și Învățămîntului și Consiliul Național pentru Educație Fizică și Sport.** Se spune acolo că asociațiile sportive din școli **„organizează crosuri, gimnastică de înviorare, acțiuni de inițiere și practicare a diferitelor ramuri sportive, precum și alte activități de educație și sport în aer liber, simple și larg accesibile".** Am găsit de cuviință să facem acest lucru, fiindcă la o privire de ansamblu numărul competițiilor sportive din orașul Caransebeș, realizat pe baza unor inițiative locale, pare a fi foarte mare. Secretarul comitetului orășenesc U.T.C., **Ilie Brecica,** ne pune la dispoziție calendarul acestora, în afara celui pe care încă nu l-a primit de la Comitetul județean U.T.C. Caraș-Severin (!). O competiție împărțită în două etape, al cărei regulament mai prevede ca alături de participarea la întrecere să fie prezentate și bazele sportive realizate prin muncă voluntar-patriotică, se încheie la 31 martie cuprinzînd următoarele discipline: **șah, tenis de masă, popice, schi.** Pentru perioada de vară, aceeași competiție se desfășoară la **handbal, volei, atletism, baschet și orientare turistică.** În prezent se desfășoară etapa pe oraș a ediției de iarnă. Alături de această competiție de atletism mai există una dotată cu **trofeul „Zeno Dragomir"** (săritor cu prăjina de valoare națională născut în Caransebeș) o alta, dotată cu trofeul **„Școlii fruntașe"**, apoi vin competițiile ocazionale.

Să vedem în ce măsură toate aceste competiții laolaltă au, într-adevăr, un caracter de

ION DÂNCEA

(Continuare în pag. a III-a)

Covasna în continuă evoluție edilitară

NOSTALGII CULTURALE ÎN MASIVUL PARÎNGULUI

Gurile de exploatare forestieră sînt un fel de „abataje" care asigură materie primă C.E.I.L.-ului din Tg. Jiu. Procesul de producție din acest mare combinat începe în aceste „abataje" din pădure situate la 100 și chiar 200 km distanță de tehnologia care produce acea mobilă frumoasă, fasonată cu furnir de nuc pe care am admirat-o într-o expoziție de prezentare a fabricii. În masivul Parîngului, la Novaci, Lainici, Runcu, Apa Neagră și Polovragi, 2 000 de tăietori de lemne — țapinari, corhănitori, fasonatori și tractoriști de munte retează arbori cu fierăstraiele electrice. În fiecare an Parîngul dă cîte un milion de metri cubi masă lemnoasă. Aproape jumătate din efectivul forestierilor de aici sînt tineri.

★

La C.E.I.L. se află un club frumos, mare și bine dotat; în Tg. Jiu mai sînt și alte cluburi și instituții, care au o activitate culturală lesne de observat. Dar,

ION MARCOVICI

(Continuare în pag. a III-a)

Reîntoarcerea la reportaj

de ȘTEFAN STOIAN

Pînă nu de mult în presa românească, atît în cotidiene cît și la revistele literare, reportajul își avea un loc al său bine stabilit. Un loc care, de-a lungul anilor, a fluctuat în atenția cititorului dar, în orice caz, un loc sigur. Și iată că de la o vreme, de cîțiva ani chiar, reportajul a început să dispară din publicații. Ce rațiuni au determinat acest fenomen? De ce reporterii buni au început să semneze din ce în ce mai rar? Ce mutații s-au operat în concepția acelora care au solicitat altădată reportajul? De ce oare televiziunea a luat-o înainte în acest domeniu? Desigur, în spațiul pe care îl avem, nu vom putea răspunde la toate aceste întrebări, vom putea însă să ne oprim asupra ultimei.

Este știut că de cîțiva ani buni, televiziunea, fără să dispună de niște condeie prea strălucite (prezența scriitorilor este la această instituție și în acest domeniu absolut întîmplătoare) a reușit însă să ne convingă de un lucru pe care îl știam de altfel și anume de eficiența socială a reportajului. Este vorba aici de relatarea faptică cît mai exactă și de adînca implicare socială a acestor fapte, de privirea în față a realităților în întreaga lor dimensiune și, dacă se poate, de respectarea dreptului moral al cititorului.

În locul unor relatări contabile sau policolore au apărut reportajele dezbatere și cititorul a optat firește spre acestea din urmă. Nu sîntem chiar atît de naivi încît să putem crede că numai opțiunea publicului a putut modifica în vreun fel optica reporterului dar, în același timp, nu putem să nu ținem cont de această opțiune și de efectul ei binefăcător.

Trăind și el printre oameni și nu numai printre „eroi ai zilelor noastre", reporterul a simțit că rodul muncii sale trebuie de la un timp să răspundă unor necesități sociale și umane nebănuite pînă ieri. Căci, iată, astăzi trebuie să mai fii și crezut atunci cînd vorbești despre oameni și faptele lor, în primul rînd crezut și deabia după aceea citit cu adevărat.

Scriitorul român a îmbrăcat de multe ori salopeta reporterului dar a fost o vreme cînd demersul lui era incomod pentru unii redactori amatori de siropuri de trandafiri sau voioase

(Continuare în pag. a III-a)

PROCESE LA CARE VREM SĂ FIM MmartORI

La C.A.P. Toteşti: „FAMILIUȚA" A ROS CA OMIZILE ÎN FRUNZA PĂDURII

„CAPUL" ACESTEI „FAMILIUȚE" SE AFLĂ ÎN MOMENTUL DE FAȚĂ LA RECICLARE ÎN BUCUREȘTI. ÎNTREBĂM: MAI ESTE CAZUL SĂ CONTINUE CURSURILE ÎNAINTE DE A PARTICIPA LA DEZBATEREA CAZURILOR DE ABUZ ȘI SUSTRAGERE DIN AVUTUL OBȘTESC DE EL ÎNSUȘI PATRONATE?

Între ei, sînt neamuri. „Arborii" se ramifică de la președintele cooperativei agricole — **Pavel Turcu** și de la contabilul șef — **Viorel Tiberiu Mușa.** La început au fost doi-trei apoi s-au înmulțit ca ciupercile după ploaie, ajungînd, acum, să dețină toate posturile cheie: brigadieri, șefi și ajutori de șefi de fermă, economiști de sectoare, paznici... S-au tras de mînă pentru a se sprijini reciproc în rotunjirea propriei lor avuții. Iar sursa de înavuțire: bunurile cooperativei agricole. La început au mers la mica ciupeală — „să iasă pentru o țuică, acolo". Douăzeci-treizeci de norme pontate unei persoane care n-a călcat de cînd se știe pe la cooperativa agricolă, o semnătură cu linii întortochiate și gata: „cîteva sute în... contul deschis la bufet pentru o țuică mare". Sau — ce contează? — un buzunar-două de uruială din rația de furaje a animalelor; un coș de prune... Cu timpul, însă, ambițiile au crescut, iar fărădelegile s-au întins ca pecinginea. Falsurile în actele contabile au devenit o practică pentru casier, pentru șefuț contabil, pentru brigadieri și economistul de fermă, iar buzunarele de uruială au ajuns... saci, căruțe și autocamioane de porumb și de orz sustrase; coșul cu prune a ajuns... borhotul pentru zeci de cazane de țuică iar bagatela de **zideplasare** decontată fictiv s-a amplificat în fin comercializat

GH. FECIORU

(Continuare în pag. a II-a)

PE TRASEELE ÎNTRECERII UTECISTE

LA EXIGENȚELE PROPRIILOR NOASTRE ANGAJAMENTE

(Urmare din pag. I)

străduințele ei, toate „planurile" și „minusurile" tinerilor noștri. „Registrul întrecerii" — adaugă secretarul comitetului U.T.C., nu are un scop în sine ci ajută concret și cu operativitate birourile organizațiilor U.T.C. să intervină imediat și eficient acolo unde este cazul, să ia măsurile cuvenite pentru ca, de de pildă, tinerii care întîmpină greutăți în îndeplinirea unor indicatori din plan să fie de îndată sprijiniți în depășirea impasului.

Experiența este, desigur, la începuturile ei. Dar încă de pe acum, secretarii organizațiilor din secții o apreciază ca atare.

— Sîntem 60 de tineri în sectorul mecanic șef, și reprezentăm majoritatea absolută în colectiv — ne spune secretarul organizației de aici, tovarășul Nicolae Constantin —, deci e de la sine înțeles că la noi de ei depinde în mare măsură realizarea întocmai a sarcinilor de producție. Ca secție profilată pe reparații și intervenții, trebuie să fim în tot momentul mobilizați pentru a veni în ajutorul producției. Ritmicitatea producției în întreprindere, depinde și de noi. Cu cît reparațiile mașinilor și utilajelor sînt mai prompte și de bună calitate, cu atît staționările sînt mai scurte iar producția mai mare. Pornind de la aceste necesități de prim ordin, angajamentele noastre în întrecere pun pe plan prioritar calitatea ireproșabilă a lucrărilor, rapiditatea în execuție și scurtarea duratei de inactivitate a utilajelor pentru revizie și reparații, gospodărirea și economisirea cu responsabilitate a materialelor și pieselor de schimb.

Ce indică — vizavi de angajamentele tinerilor de la mecanic șef, despre care ne-a vorbit tovarășul Nicolae Constantin — „registrul întrecerii"?. **Calificative de bine și foarte bine la recepționarea tuturor lucrărilor din cursul lunii trecute, scurtarea cu 5 la sută a duratei de reparații planificate, prezența sută la sută la program a celor 60 de tineri, nici o abatere disciplinară.**

O situație la fel de lăudabilă ne-o oferă organizația U.T.C. de la secția cuie. În ianuarie colectivul de aici și-a îndeplinit sarcinile maximale cu 2,5 la sută, dar tinerii, care și aici reprezintă majoritatea s-au angajat să ridice de aici înainte, începînd cu luna februarie, procentul depășirilor la 5 la sută ceea ce reprezintă o producție suplimentară lunară în valoare de circa 50 000 lei.

— Altfel stau lucrurile la noi, ne atrage atenția cu oarecare amărăciune, secretarul organizației U.T.C. din secția trăgătoria de oțel; avem tineri foarte buni care își depășesc cu regularitate normele dar care sînt trași înapoi de cîțiva chiulangii.

Deschidem registrul acestei organizații. Ceea ce spunea secretarul se concretizează imediat. Din cei 30 de uteciști 13 nu și-au realizat normele în luna ianuarie. Din această pricină, cu toate realizările — între 104 și 128 la sută — obținute de unii tineri, în frunte cu Leonida Ionescu, media realizărilor pe organizație în luna precedentă este de numai 96 la sută din plan. Ni se oferă și cîteva exemple: Ștefan Badea și Ion Pavel, ambii sub normă de mai multe luni. În ianuarie n-au ajuns decît la un procent de 75 la sută și respectiv 86 la sută din sarcinile primite. Dar chiar și după înfățișare, ei distonează față de colectiv. Sînt netunși de luni de zile, cu ținuta neîngrijită, se abat cu regularitate de la disciplină. Maistrul Constantin Hada, cu care stăm de vorbă pare destul de descurajat în privința cîtorva dintre tinerii cu care lucrează. S-au luat totuși de curînd unele măsuri: cei certați cu ordinea și disciplina au fost trecuți pe locuri de muncă unde pot fi mai ușor supravegheați și ajutați în îndeplinirea sarcinilor zilnice, organizația U.T.C. și-a propus să-i urmărească în fiecare zi, nu numai în producție dar și în timpul liber, pentru a-i aduce la nivelul celor buni.

Merită a fi consemnată aici, încă o inițiativă de valoare, a uteciștilor de la Întreprinderea de sîrmă și produse din sîrmă: extinderea la toate locurile de muncă a autocontrolului, creșterea responsabilității tinerilor pentru muncă și calitatea muncii lor. Pentru o deplină reușită n-a fost suficientă enunțarea ideii ci luarea în paralel a unui complex de măsuri. Tinerii, ceilalți muncitori au fost dotați cu instrumentele de control necesare, s-au organizat cursuri de instruire, s-a intensificat activitatea de perfecționare profesională.

Din aceleași registre ale întrecerii uteciste reținem că peste 80 la sută din tineri sînt cuprinși și frecventează cursurile de ridicare a calificării. Drept urmare a introducerii autocontrolului, a fost posibil ca 15 controlori de calitate, de cea mai înaltă calificare, să fie trecuți în producție.

Dar, cum spunea tovarășul Aurel Dan, prim secretar al Comitetului județean al U.T.C., **întrecerea pentru îndeplinirea cincinalului în patru ani și jumătate** a cuprins toate colectivele de muncă, toate organizațiile de tineret din județul Buzău. Care este — în această perspectivă — pulsul întrecerii într-o altă importantă organizație din orașul Buzău: **Uzina mecanică pentru utilaj chimic?** Aici, condițiile sînt puțin diferite. Uzina și-a schimbat profilul, se află în etapa asimilării noilor produse. Aceasta nu-i împiedică însă pe tineri să-și stabilească angajamente concrete, să acționeze cu toată energia pentru îndeplinirea și depășirea lor.

— În adunarea generală a salariaților — ne spunea tînărul inginer Gabriel Dan Anghel, secretarul comitetului U.T.C. pe întreprindere, colectivul nostru s-a angajat să depășească planul la producția marfă pe acest an cu 4,5 milioane lei. Trebuie să precizez că la această valoare s-a ajuns prin cumularea angajamentelor pe secții, echipe, oameni, între care cele formulate de tineri au o pondere cu care ne mîndrim. Dar vorbele sînt mai puțin convingătoare. Să mergem în cîteva organizații.

Răspundem invitației. În organizația nr. 7 lăcătuși-banc luăm cunoștință de primele succese consemnate în această întrecere.

— Avem 39 uteciști — ne relatează tovarășul Ion Gherase, secretarul organizației — distribuiți în 3 echipe. Pe luna ianuarie toate trei au fost declarate evidențiate în întrecere pentru că și-au depășit corespunzător sarcinile atribuite. Dorința noastră este firească: **vrem ca în fiecare lună de aici înainte să ne ridicăm la exigențele impuse prin propriile noastre angajamente.**

La atelierul de S.D.V., cei 38 de tineri nu se lasă nici ei mai prejos. Conștienți de răspunderea ce le revine pentru calitatea produselor, ei s-au angajat, după cum ne informează Gheorghe Dobre, secretarul organizației U.T.C., să nu „scape" nici un rebut în acest an, să realizeze cel puțin o matriță peste prevederi, în fiecare lună. Și aici începutul este mai mult decît promițător. **Au fost executate de la începutul anului trei matrițe peste prevederi și nu s-a înregistrat nici un rebut.**

— La noi, aș putea spune, întrecerea este și mai „fierbinte" — consideră maistrul Constantin Brenzea, maistru în secția rezervoare pentru că lucrăm pentru export, și avem unele comenzi urgente.

Aici, munca a fost repartizată pe două echipe care cuprind alături de muncitori mai în vîrstă și pe cei 20 de tineri. Una este condusă de tovarășul Brenzea, cealaltă de utecistul Gheorghe Stellan. **În adunarea generală U.T.C. din luna ianuarie, prima echipă s-a angajat să depășească planul pe februarie cu 200 de rezervoare pentru export.** Răspunsul celeilalte a fost prompt: **„și noi vom da 200 de rezervoare peste prevederi"** — s-au angajat într-un glas uteciștii. Și unii și alții au precizat totodată, economiile de tablă și electrozi pe care le vor realiza concomitent.

— Intrăm în ultima decadă a lunii. În ce stadiu se află îndeplinirea angajamentelor celor două echipe, îl întrebăm pe maistrul Brenzea?

— Vor fi îndeplinite la 23 februarie, deci cu cinci zile mai devreme. Toate cele 400 de rezervoare cu care s-au angajat cele două echipe să depășească planul, se află în faza de vopsitorie. Trebuie să mai precizez că în evidența lor se va înregistra și o economie aproximativă de 400 kg. de tablă, rezultată dintr-o croire combinată și economicoasă.

Ce s-ar mai putea adăoga? Poate promisiunea de a reveni, cu certitudinea că organizațiile U.T.C. din județul Buzău ne vor oferi un și mai bogat bilanț de succese în întrecerea tuturor oamenilor muncii pentru îndeplinirea cincinalului în patru ani și jumătate.

Leonida Ionescu — în luna ianuarie, cu norma realizată în proporție de 128 la sută.

În fața maistrului lor (stînga) și a situației concrete din „registrul întrecerii", Ștefan Badea și Ion Pavel, par foarte surprinși, descoperindu-se ca fiind codașii secției.

SĂ FIM CINSTIȚI

(Urmare din pag. I)

trăit printre ei. Am învățat să fiu ca ei, să le merit încrederea. Pînă cînd oamenii aceștia minunați m-au primit în rîndurile lor și mi-au încredințat mie, celui mai tînăr dintre ei, sarcini de răspundere. Am visat, dacă vreți, să simt răspunderea unor treburi profesionale și politice mai grave, mai complicate. Și cred că acum, am și eu, la rîndul meu ce împărtăși din experiența mea de muncă și viață, celor mai tineri decît mine.

— Și ești mulțumit de munca și de viața dumitale?

— Da, de multe ori pot spune da.

— Asta înseamnă că din acest moment, practic, dumneata, tovarășe Constantin Magheru nu mai aspiri la nimic?

— Nici vorbă. În fiecare zi am de rezolvat nenumărate probleme de producție și de existență ale oamenilor pe care îi conduc. Apoi îmi reproșez faptul că nu am terminat încă liceul. Mai am o singură clasă și voi fi absolvent de liceu. Pe de o parte, desigur, am realizat un lucru mare: am terminat școala de maiștri: sînt unul dintre cei mai tineri maiștri din uzină. Dar fără liceu, mă simt încă sărac și plin de reproșuri față de mine însumi, mai ales azi cînd toată lumea învață.

— Mi-ai mărturisit adineauri că ai ajuns, la rîndul dumitale, să împărtășești din experiența de muncă și de viață celorlalți tovarăși, mai tineri.

— Sînt exigent, sînt sever cu cei mai tineri, pentru că știu... pentru că muncind și învățînd am aflat ce trebuie să le cer, pentru a ne îndeplini sarcinile de producție. Ca maistru, le asigur băieților toate elementele necesare ca să-și desfășoare activitatea de fiecare zi, fără nici o fisură. Totul e calculat dinainte. Sînt prezent lîngă fiecare din ei, oridecîte ori au nevoie de lămuriri suplimentare. Cînd nu găsesc soluția, ne străduim să o descoperim împreună. Cînd nu o găsim nici în felul acesta, nu mai dorm zile și nopți pînă cînd nu găsesc dispozitivul necesar executării sculelor complicate care ni se cer.

— Ești inovator după cîte știu.

— Da. E și firesc să fii inovator cînd ești preocupat de munca ta. Descoperi, mereu descoperi, chiar și atunci cînd nu te aștepți, rezolvări nemaipomenit de simple pentru executarea unor piese pe care ani de zile le-am fabricat într-un mod greoi, poate rudimentar. Uite, de pildă, înainte, la strunjitul unor piese ne trebuiau 26 de minute. Și ni se părea un timp enorm. Scurtînd acest interval de lucru, am fi realizat mari economii. Și știți unde mi-a venit ideea? Într-o seară, acasă, în timp ce priveam la televizor și mă jucam cu un pahar de cristal... E uimitor cît de simplă era soluția. E destul să vă spun că am scurtat timpul de strunjire al acelor piese cu 10 minute. N-am făcut asta nici pentru laude, nici pentru bani. Ci din nevoia de a mă simți util, în cel mai înalt grad util.

— Dar colegii dumitale, mai tinerii dumitale colegi cum privesc munca pe care o desfășori?

— Mă respectă și mă ascultă. Eu le-am vorbit întotdeauna deschis, sincer. Nu am admis trădarea și minciuna. Îmi crapă obrazul de rușine, mie îmi crapă, cînd îl aud pe unul din ei încercînd să mintă. Îmi vine să intru în pămînt. Dar îi vorbesc în așa fel, îl privesc în așa fel în ochi, atît de adînc, încît văd în el pînă acolo unde se aleg apele limpezi de cele tulburi. Îi demonstrez, dacă vreți, că mințindu-se, mințindu-mă, pornind chiar de la niște piese mici, aparent lipsite de importanță, își minte viața, își minte timpul, colegii, oamenii, țara... Pentru că tot ceea ce facem noi astăzi aici în uzină, și pretutindeni, fiecare la postul său, pentru țara asta facem. Știți, îi învăț întîi și întîi să fie cinstiți și drepți pentru că aceste două lucruri le-am învățat la rîndul meu de la comuniștii care mi-au fost profesori de viață.

— Și îi convingi?

— Da. O singură dată mi s-a întîmplat să nu conving. Și tînărul acela, de care îmi pare sincer rău, pentru că era capabil a trădat, a plecat dintre noi, și-a cerut transferul în altă parte, într-un loc mai călduț

— Ți se ivesc multe probleme de suflet în relațiile cu oamenii?

— Unui băiat i-a plecat soția. L-a părăsit cu un copil. L-am simțit dezamăgit și derutat. L-am ajutat împreună cu tovarășii din secție să își înscrie copilul la cămin. L-am sfătuit cum să discute cu soția, cum să se comporte pentru a lămuri situația în mod civilizat, demn. E unul din cei mai buni oameni. Cu tragere de inimă. Și sper ca problema asta să se rezolve fără compromisuri care să traumatizeze viața celui care a venit pe lume fără să știe că între oameni se mai întîmplă drame. Să fie copilul nostru, al tuturor.

— Aveți copii Constantin Magheru?

— Am, o fetiță.

— Soția lucrează?

— Da. Aș vrea însă, înainte de a trece la alte probleme, să vă spun că am avut și alte cazuri în care a trebuit să intervin în viața tovarășilor mei de muncă. De pildă, erau cîțiva băieți care stăteau cu chirie și se plîngeau că nu le ajung banii. Le-am demonstrat că își cheltuiau banii fără rost, că nu se știau chivernisi. Le-am făcut chiar un calcul, pe zile. La urma urmei și eu am trăit ca ei la început, dintr-un salariu mai mic. Și cu toate acestea am avut bani și de mîncare și de distracții, decente evident, și de cărți.

— Ești fericit?

— Sînt pentru că muncesc și pentru că munca mea e apreciată, pentru că munca tovarășilor mei primește mereu calificativul de foarte bine.

— Ai cumva senzația că munca pe care o desfășori îți cere prea multe sacrificii, prea multe ore din timpul dumitale de viață?

— Eu nu mă pot simți un sacrificat și nu am senzația că mă sacrific. Am conștiința că muncesc pentru noi, pentru țara asta frumoasă și pentru timpurile care vin. Eu am conștiința istoriei noastre prezente și viitoare. Știu exact ce am de făcut de acum încolo. Sînt tînăr. Și mai știu că-mi pot îmbunătăți mereu munca și viața. Ritmul muncii nu mă obosește.

— Dar ce înseamnă de fapt pentru dumneata un plan de producție?

— Planul pentru mine reprezintă o sarcină pe care trebuie să o duc la îndeplinire pînă în cele mai fine detalii. Înseamnă datoria mea imediată, de om, față de țară, față de partidul care m-a investit cu calitatea de constructor a societății socialiste și comuniste, de martor al unei istorii fără seamăn. Vreau ca atunci cînd mă voi întîlni, dacă mă voi întîlni vreodată cu tovarășul Ceaușescu, să pot privi demn în ochii săi, conștient că am răspuns întotdeauna cu tot ce am mai de preț în calitate de „om de omenie", chemărilor sale nobile și înflăcărate.

ACCENTE

PAIUL ȘI BÎRNA

„Este pur și simplu o debandadă. Așa nu mai merge! Nu știu dacă s-a mai pomenit undeva ca profesorul să se ducă la oră, să-și facă lecția, așa cum știe el, dar să și-o facă, iar după aceea să nu semneze în condică. Cred că numai în școala noastră se poate întîmpla una ca asta. Și numai pentru că noi, cei din conducere, nu sîntem exigenți, nu dăm dovadă, cum se spune, de o atitudine fermă, care să reteze orice încercare de indisciplină, chiar înainte de a avea loc. Așa ni se cere și așa e normal să fie într-un colectiv serios, angajat cu toată răspunderea în activitatea sa instructiv-educativă. Atunci de unde această poziție îngăduitoare, tolerantă, de ce să nu ne facem, noi mai întîi, datoria?

Aici trebuie să recunosc, deschis, intransigent față de mine însumi, că o parte din vină o am și eu. În calitate de director al școlii aș fi fost cel dintîi dator să nu mai accept asemenea manifestări și să pun piciorul în prag de la primele cazuri. Nu-i nimic însă, o voi face acum. Nu e încă prea tîrziu. De fapt, nu-i niciodată prea tîrziu, dar dacă mă conduc după un astfel de principiu înseamnă să amîn la nesfîrșit orice hotărîre.

Mai bine nu. Am s-o fac chiar acum. Iau condicile din cancelarie și, în vreme ce profesorii sînt la clasă, voi bara toate orele nesemnate cu o linie groasă, autoritară. Indiferent dacă sînt ținute sau nu. Dacă n-ai semnat, înseamnă că n-ai fost la oră. Simplu, nu? Și, mai ales, cu efecte puternice pentru învățătura de minte. Vor exista, desigur, niște nemulțumiri, cei care sînt gata să cîrtească o vor face și acum, mai ales că îi ating la buzunar, dar cel puțin nu se va mai întîmpla altă dată.

Uite, fata asta cea nouă n-a semnat acum trei zile nici o oră. Nici una din cinci. Dacă-i umblă mintea cine știe pe unde! Î le barez, una cîte una, pe toate cinci. În ziua aceea e ca și cum n-ar fi fost la școală. Dar de acum încolo sînt convins că n-o să mai uite. De fapt, dacă stau și mă gîndesc bine, mai sînt și unii care își fac ora numai pe jumătate sau nu și-o mai fac deloc și joacă ping-pong în sala de gimnastică. Sînt și din ăștia, mi-a ajuns mie cîte ceva pe la ureche. Ar trebui să hotărîm o sancțiune și pentru ei. Dar deocamdată n-am ce le face, de semnat el își semnează conștiincios orele. Totul este cît se poate de corect. Și le fac sau nu, asta nu știu, știu doar că semnătura există, iar asta e cea mai bună dovadă. Cu atît mai mult ceilalți, cei care își țin regulat orele, ar fi fost datori să semneze pentru ele. Sînt deci cu atît mai vinovați.

Dar ora asta a cui o fi? Mi se pare că e a directorului adjunct. El de ce nu și-o fi semnat-o? Și încă una, acum patru zile, și încă una, acum o săptămînă. Asta-i culmea! Directorul adjunct se face vinovat de aceeași greșeală. Ar trebui să procedez și cu el exact la fel, dar mă gîndesc că e la mijloc prestigiul conducerii, ar fi prea de tot să vadă lumea că exemplul prost pleacă tocmai de la noi. Mai bine îl chem aici, îl pun să semneze și-i atrag atenția că e ultima oară cînd îi fac o asemenea favoare. Va fi și pentru el o lecție din care va avea ceva de învățat. Dar e mai bine să i-o servesc între patru ochi, fără martori.

După cîte văd însă, am și eu o oră nesemnată. Ba nu, două! Mie cum dracu' mi-or fi scăpat? Te pomenești că nici nu le-oi fi ținut, am fost pe la cine știe ce ședință și n-am avut încotro. Vorba e, ce fac acum! Dacă le vedeam de la început, aș fi renunțat pur și simplu la idee, însă acum nu mai pot da înapoi; celelalte ore le-am barat deja. Cel mai bun lucru e să le semnez și gata. N-o să mă vadă nimeni și o să fie totul în ordine. Dar dacă nu le-am ținut, într-adevăr? Știu eu, nu-mi mai aduc aminte și de fapt nici nu mai are importanță. Le-am făcut sau nu, trebuie să le semnez. Altă soluție nu e!

Și semnez, într-adevăr, o dată, și încă o dată, pe furiș, ca și cum m-aș feri de mine însumi, însă am mereu impresia că mă privește din spate cineva, peste umăr, și mă grăbesc să închid cu zgomot coperțile condicii, apoi mă răsucesc precipitat, cu scaun cu tot, înapoi, și bineînțeles nu e nimeni, nu m-a văzut nimeni, însă mie tot îmi vine să strig către locul gol din spatele biroului: Taci din gură!"

Morala: să fim atenți, cu toții, la zicala cu paiul și bîrna! Cît despre reguli și ordine, aici legea e lege...

D. MATALA

„Familiuța" a ros ca omizile

(Urmare din pag. I)

și cooperatori folosiți la „treburile de pe lîngă casă" dar pontați cu norme convenționale de la cooperativa agricolă.

Sătenii au sesizat. Repede s-au convins însă că în cazul „familiuței" din fruntea cooperativei lor agricole adevărul are forță scăzută de penetrație. „Micile atenții" cu care președintele, contabilul șef și ceilalți îi înconjurau pe cei de la județ, veniți în control, pe cei de la consiliul popular (o susțin actualii reprezentanți ai ordinei) i-au ferit de neplăcerile unor măsuri pe care, sinceri să fim, le meritau. Iar furtișagurilor comise li s-au adăugat furturi în toată puterea cuvîntului. Săvîrșite chiar de cei puși să apere averea obștească, să se îngrijească de dezvoltarea ei. Uniți ei au ros averea obștească tot așa cum un măr rumen e savurat de viermele strecurat în pulpa lui pe galerii întortochiate... Recolta de cartofi de pe două hectare cultivate suplimentar suprafeței planificate — dar nedeclarate — a fost împărțită, în toamna trecută, între corifeii cooperativei. Și nu oricum, ci cu acte în regulă, ca retribuție pentru — chipurile — depășirea producției planificată și pentru normele pontate unor membri cooperatori fără acoperire în munca depusă. 3 250 kg de grîu au fost dosite în sediul comitetului de partid, comisia de inventariere venită de la județ neavînd de unde ști de această inedită magazie decît în urma unor sesizări, dar fapta aflată n-a fost sancționată conform legilor în vigoare datorită relațiilor pe care președintele le avea la județ. 42 000 kg de porumb depozitat toamna sub cheile magazionerilor Iustin Lepăduș și Maria Marinescu au dispărut în mai puțin de două luni... Unde? Cum? Poate cu camionul cooperativei, care zilnic făcea drumul spre Petroșani unde — mărturia aparține, la o cafeluță, **Sofiei Turcu,** soția președintelui — **conducătorul unității a valorificat produse în valoare de peste 80 000 lei.** Sau, poate cu căruțele, cu sacul... Și, în vreme ce cooperativa agricolă a valorificat, doar opt viței („consumînd șapte pătule de porumb") — Ioan Zăiconi (primarul comunei) și— a înregistrat o nerealizare de peste 300 litri lapte de la fiecare vacă furajată („în principal din lipsa furajelor"), ajutorul șefului de fermă, Ion Cozac (cumnatul președintelui —n.a.) și-a însușit — sub formă de uruială — aproape o jumătate de vagon de porumb și orz. Ileana Neconi, economista fermei — mai modestă — și-a însușit și ea vreo 3 saci de produse, iar brigadierul **Opric Gruia,** președintele **Pavel Turcu** și apropiații lor au dus acasă fîn cam de 10 ori mai mult decît au așezat în furajeria cooperativei agricole de pe suprafețele **cosite nu de către ei ci de către membrii cooperatori cărora le-au pontat norme.** Cîteva mii de norme au fost identificate pînă acum ca fiind pontate fără ca persoanele respective să fi mișcat un deget în folosul obștei. Casierul **Ion Boceat,** a întocmit adausuri substanțiale la borderouri (care poartă și semnăturile contabilului șef și președintelui), în dreptul Mariei Lăzărescu, gestionară la bufet (?!) pontînd 17,60 norme, al Noricăi Merian 19,30, al Savetei Clep 25, al Floricăi Tămășiloni aproape 50, al Rodicăi Cozac 32,15, al fierarilor Nelu Merian 178,55 și Gheorghe Matra 151... Prin semnături falsificate, banii și i-a însușit. **Moise Bărboni** a primit 37 de norme pentru remorca de lemne oferită din pădure lui **Ion Lada,** cumnatul de soră al contabilului șef... **Opric Gruia,** brigadier, i-a acordat **soției** lui 100 de norme, **fiicei** vreo 30, **Iulianei Petrec** 60, iar lui **Ionuț Murariu,** omul care i-a săpat ariile de cartofi și porumb, 120 de norme. Oferea, parcă ar fi fost vorba de pietricele de pe drum și nu de averea obștească: valoarea normei a fost de 18 lei. Patronată de însuși președintele cooperativei, acordarea normelor a ajuns la Totești, treabă absolut la discreția celor în buzunarul cărora se afla caietul și creionul. Oamenii harnici erau nedreptățiți, iar cei care dădeau de băut și neamurile erau profitori...

Familiuța a ros ca omizile în frunza pădurii. **Ion Lada,** ca șef de fermă, avea grijă „să sacrifice din necesități" cîte un vițel din turma cooperativei. Bineînțeles, pentru cei neînregistrați nu întocmea acte. Și tot Lada, ca om de încredere al conducerii, a primit ca „sarcină" sustragerea unor sume de bani invocînd procurarea de fînuri de la terți pentru zootehnia cooperativei. Și tot el, Ion Lada, geambaș pe vremuri, negustor de cereale, — deci om versat — astăzi președinte al consiliului parohial comunal, împreună cu șoferul **Ion Vițiorescu,** în noaptea de 13 decembrie 1972 a încărcat un autocamion cu porumb de la pătulul din satul Păclișa și au pornit pe un drum de cîmp spre ascunzătoare: paiele din ograda magazionerului **Crăciun Mălăiestean.** Dar, ghinion, mașina aflată în seama unui șofer obosit și beat s-a oprit într-un stîlp de înaltă tensiune. A fost distrus, aproape, motorul. Inventivi și protejați de întuneric și... frica sătenilor cei doi l-au înlocuit cu unul vechi; pe cel stricat acoperindu-l cu cartofi în fundul beciului de la sediul cooperativei. Pagubă de 21 000 lei, încă neevidențiată în scriptele contabile. Acesteia i se adaugă valoarea porumbului sustras. Satul a aflat, a sesizat, dar măsuri nu s-au luat. Și, de cine să se ia tocmai în cazul „verigilor de bază" ale acțiunii „îmbogățirea"? — cum denumesc cooperatorii complexul de furtișaguri ale celor ce s-au adunat în fruntea cooperativei și și-au conjugat forțele în transportul — în propriile ogrăzi — a bunurilor obștei. În toamnă, președintele **Pavel Turcu** a ridicat de la fiecare brigadă grîul ce i se cuvenea ca retribuție (așa au procedat aproape toți cei din conducerea C.A.P.), a fiert 10 cazane de țuică din prunele cooperativei. 400 de litri de țuică i-a depozitat în vasele de dud din pivnița casei lui. Trebuia, omul, să aibă la îndemînă „arginții" cu care să cumpere conștiințele veniților în controale. Și au fost mulți dintre aceștia. **Gheorghe Dragoș,** economist principal la Direcția generală agricolă a județului Hunedoara, **plîngea ca ploaia** (în depozitul de țuică al unității) atunci cînd, forțat de împrejurări a trebuit să recunoască într-un material încheiat că la **cooperativa agricolă din Totești există unele dovezi de sustrageri din averea obștească.** Alții **închiseseră ochii,** după ce în sacoșele lor fără fund fuseseră așezate cele ce primiseră ca mituală. **Gheorghe Munteanu,** de la sucursala Deva a Băncii agricole, de pildă, s-a comportat ca unul de-al satului pentru că soția îi era de la... Totești, multe dintre chefuri organizîndu-se chiar în casele socrului.

★

La Totești, am discutat cu foarte mulți oameni (din motive lesne de înțeles aceștia au cerut să nu le dăm numele). Iar spusele lor le-am verificat cu sprijinul tovarășului Ion Gilcă, directorul Băncii agricole Hațeg, a primarului comunei, tovarășul Ion Zăiconi, și a plutonierului major Mihai Coroiu, șeful postului de miliție din comună. În majoritatea lor oamenii solicită — și noi subscriem propunerii lor — un control de fond executat de specialiști veniți din partea unor organe intransigente: sugerează conducerii cursurilor de reciclare a președinților de cooperative agricole din București — unde, de cîteva luni Pavel Turcu este elev, — organizarea unei dezbateri despre etică și echitate, despre cinste și omenie — trăsături esențiale ale conducătorului de unitate. Și, pe bună dreptate, oamenii se întreabă cum de se tolerează astfel de abuzuri — hoții ca în codru — într-o unitate în care aproape zilnic a ajuns cineva din partea unui organ județean. Sesizînd toate acestea, făcîndu-ne ecoul cooperatorilor harnici și cinstiți din Totești, credem în puterea adevărului, în obiectivitatea legilor noastre...

debuturi poezie

„EU PORT ACEASTĂ FIINȚĂ"

După ce Editura Junimea a publicat deja două volume din poezia unor foarte tineri poeți, sub titlul generic „Cerul în apă", iată apărută la Editura Dacia o nouă antologie, numită inspirat: „Eu port această ființă". Într-o scurtă prezentare, Al. Căprariu, directorul editurii, o definește „carte a speranței", adăugînd promisiunea că la fiecare sfîrșit de an editura din Cluj va publica o asemenea antologie. Ceea ce este, desigur, o idee mai mult decît salutară. Diversele case de creație, care au tipărit, sau mai tipăresc sporadic antologii asemănătoare, ne-au convins pînă acum de un sentimentalism regional acut. Poetul Nicolae Prelipceanu, autorul selecției de acum, a știut însă ce fel de poezie să solicite și, mai ales, la ce nume să recurgă. Mulți din acești autori au publicat prin reviste literare poezii frumoase, pe care un ochi atent le reține. Dacă astăzi obișnuitul debut revuistic nu mai are importanța sau ecoul de odinioară, tînărul poet care are curajul să publice, oricît de rar, dar numai producțiile unei depline exigențe, își face totuși un nume. Poate că alți poeți interesanți, fără o carte tipărită, lipsesc din acest sumar; și mă gîndesc la Dorin Tudoran, Nicolae Diaconu sau Dan Verona. Dar, așa cum am văzut, vor veni și alte antologii. Regăsesc însă poeme de mare frumusețe, pe care le-am citit în unele reviste, și în majoritatea cazurilor prima impresie se confirmă acum și se îmbogățește. Iată, bunăoară, fragmente din poemul „Mîna stîngă", de Gavril Moldovan, o baladă cu vrajă stranie și plină de sugestii: „În altă noapte într-un oraș străin / cu străzile albastre alunecînd sub mare / m-am pomenit tîrziu cu două mîini / Ce mi-au crescut din umeri la-ntîmplare / potrivnice-nceputuri greu de spus / cu dreptul de penumbră-asupra mea / m-au rătăcit oprindu-mă-ntr-un trup / cînd de milenii se rotea o stea / ... / O lege slabă a numerelor mari / o mînă stîngă vrei nu vrei / dar mult mai altfel decît mîna dreaptă / ea are drept la stîngăcia ei" etc. Tot un baladist este și Aurel Șorobetea, care mînuiește cu mare delicatețe un lexic arhaic, dezvoltînd ascunse ritmuri, pe spații geografice și istorice. Între cei mai interesanți poeți pe care-i conține sumarul sînt Dușan Petrovici, Radu Ulmeanu și Ștefan Damian. Cel dintîi, familiarizat cu lirismul rarefiat și cu abstracțiunea, a publicat între timp și un volum interesant pe care l-am discutat aici, la această rubrică. Următorii doi au comună o tehnică a candorii și a lirismului discret, în unda unui tip de rafaelism tot mai frecvent întîlnit. Iată un frumos poem de Damian: „Nevinovat cel cu mîinile albe / aplecat asupra unui mugur de salcie / și pereții de ceară / ce-i culeg inima în pumni — / / Întîmpină o zi / de parcă s-ar deschide vechi slove / cu aură streină — / / Rostește patrie și i se lipesc buzele / de cerul nins / de mîinile albe —". Găsim apoi două poete, a căror poezie se citește cu mare plăcere. Cum volumele debutantelor din ultimul timp au fost cam uniforme, primele cărți semnate de Crenguța Diaconescu și Mariana Bojan le vom aștepta cu interes. Acesteia din urmă îi aparține și „Oda", plină de sensibilitate, cu care se deschide, sugestiv, antologia: „Păpădia — mică întrebare de soare / Ciinele — suflet vestit și iubire / Gînd aiurit zilei dintîi de lumină piatra, / Semn nevăzutelor bucurii și pedepse lacrima. / Copilul nebun al naturii cuvîntul. / Sufletul și mîna mea recunoștință". Nu poți, într-adevăr, să treci peste impresia predominantă, de lirism aerian, cu străvezime metaforică atent studiată. Dacă la majoritatea culegerilor de acest fel ne izbește prozaismul, epicul neasimilat, nivelul scăzut al lirismului, antologia de față este prin excelență lirică, iar cei care cultivă poemul, nu au în vedere decît tot respirația, mai amplă a liricului.

Crenguța Diaconescu exprimă undeva, admirabil, forța aceasta pe care o are imaginația curată și pură: „eu pot să chem și roza și himera / cu numele invizibil pe care îl pronunț / ca și cum delicatele litere sînt păuni / o furtună pe pajiște în amurg iată semnul / neînchipuit de melancolic și pur". Aceeași năzuință, aceeași încredere în poezia lirică și în lirism o vom găsi la Nicolae Mocanu, Gheorghe Pugna și Nicolae Drăgan, încît nu ne va surprinde să citim frumoase poeme lirice dedicate patriei, ieșite de astă dată din zona retorismului suficient. De exemplu un fragment din „Poemul șoptit patriei", de Gheorghe Pugna: „Patria mea, vine lumina / Coboară din Munți. / Și eu lacrima luminării sub cerul Patriei, / Și eu pomul, înflorind stele prin ape... / Cu drumul aproape. / Grîul înspică în ținutul numit Patria mea. / Și noi în sămînță curgem cu zgomote calde". Selecția fiind atît de unitară, se întîmplă că poeziile lui Werner Sölner sau Vasile A. Vlad, unde lirismul nu este preocupare principală, fac oarecum notă discordantă. Trebuie să mai remarcăm și o soluție de prezentare la care a recurs Nicolae Prelipceanu. În locul biografiilor cu date inexpresive, autorul antologiei a oferit poeților două întrebări („de ce scrieți?" și „pentru cine scrieți?"), la care fiecare din cei solicitați a răspuns teoretic în cîteva rînduri. Întrebările au stîrnit însă destulă panică. Mărturisirile de credință capătă, majoritatea, o notă emfatică, afectînd principii poetice mult abstractizate, dar cețoase. De această tentație au scăpat doar cîțiva, puțini, care au înțeles să pronunțe fraze simple și de bun simț. Antologia poetică „Eu port această ființă" rămîne un exemplu de pricepere din partea celor care au inițiat-o, iar ca valoare una dintre primele trei cărți, cele mai bune, de debut, ale anului care a trecut.

DINU FLĂMÎND

AGENDA

● **LA CASA CENTRALĂ A ARMATEI** din Capitală a avut loc joi după-amiază o adunare organizată cu prilejul celei de-a 55-a aniversări a Forțelor Armate ale U.R.S.S.

După adunare au fost vizionate fotoexpoziția „A 55-a aniversare a Armatei sovietice" și filme documentare cu aspecte din pregătirea de luptă a militarilor sovietici.

Adunări și expuneri prilejuite de împlinirea a 55 de ani de la crearea Armatei sovietice au avut loc și în garnizoanele Brașov și Pitești.

● **JOI, 22 FEBRUARIE** George Macovescu, ministrul afacerilor externe, a primit pe Li Min Su, noul ambasador extraordinar și plenipotențiar al Republicii Populare Democrate Coreene în Republica Socialistă România, în legătură cu apropiata prezentare a scrisorilor sale de acreditare.

● **CU PRILEJUL** aniversării a 25 de ani de la înfăptuirea actului istoric din februarie 1948, ambasadorul Republicii Socialiste Cehoslovace la București, Miroslav Sulek, a organizat, joi dimineața, o conferință de presă.

● **MUZEUL DE ISTORIE** a partidului comunist, a mișcării revoluționare și democratice din România a organizat, în colaborare cu Ambasada Republicii Populare Bulgaria la București, o expoziție de fotografii cu prilejul împlinirii a 100 de ani de la moartea lui Vasil Levski și a 125 de ani de la nașterea lui Hristo Botev.

CRONICA U. T. C.

Ieri a sosit în Capitală o delegație a Uniunii Socialiste a Tineretului din R. S. Cehoslovacă, condusă de Michal Zozulak, vicepreședinte al C.C. al Uniunii Socialiste a Tineretului, președinte al C.C. al U.S.T. din Slovacia, care va face o vizită în țara noastră la invitația C.C. al U.T.C.

La sosirea pe aeroportul internațional București-Otopeni, delegația a fost salutată de tovarășul Ioan Popescu, secretar al C.C. al U.T.C., de activiști ai C.C. al U.T.C.

Au fost de față membri ai Ambasadei R. S. Cehoslovace la București.

Constituirea Comitetului național pentru organizarea manifestărilor prilejuite de împlinirea a 300 de ani de la nașterea lui Dimitrie Cantemir

Joi dimineață, a avut loc în Capitală ședința de constituire a Comitetului național pentru organizarea manifestărilor prilejuite de împlinirea, la 26 octombrie, a 300 de ani de la nașterea marelui cărturar și om politic român Dimitrie Cantemir.

La ședință au participat tovarășii Cornel Burtică, membru supleant al Comitetului Executiv, secretar al C.C. al P.C.R., Aurel Duca, membru supleant al Comitetului Executiv, șeful secției de propagandă a C.C. al P.C.R.

Luînd cuvîntul, tovarășul Cornel Burtică a arătat că omagierea lui Dimitrie Cantemir, pe plan național, exprimă înalta prețuire pe care conducerea de partid și de stat, întregul nostru popor, o acordă acestei strălucite personalități a istoriei și spiritualității românești, savant de reputație mondială. Vorbitorul a subliniat că numele lui Dimitrie Cantemir se află înscris, alături de ale altor reprezentanți de seamă ai culturii universale, în calendarul aniversărilor recomandate de U.N.E.S.C.O. pentru a fi sărbătorite, anul acesta, în toată lumea.

Comitetul național, avînd ca președinte pe acad. Miron Nicolescu, președintele Academiei Republicii Socialiste România, este alcătuit din tovarășii: Mihnea Gheorghiu, președintele Academiei de Științe Sociale și Politice, George Macovescu, ministrul afacerilor externe, general colonel Ion Coman, adjunct al ministrului apărării naționale, Zaharia Stancu, președintele Uniunii Scriitorilor, Vasile Potop, prim-secretar al Comitetului județean-Iași al P.C.R., Constantin Matei, adjunct al șefului Secției de propagandă a C.C. al P.C.R., Constantin Petre, secretar al Comitetului municipal București al P.C.R., Mihai Dulea, adjunct de șef de secție la Direcția relații externe a C.C. al P.C.R., Ion Brad, vicepreședinte al Consiliului Culturii și Educației Socialiste, Bujor Sion, președintele Comitetului de Stat al Radioteleviziunii, Traian Ștefănescu, prim-secretar al C.C. al U.T.C., ministru pentru problemele tineretului, Virgil Cazacu, prim-adjunct al ministrului educației și învățămîntului, Ștefan Ștefănescu, directorul Institutului de istorie „Nicolae Iorga", George Ciucu, rectorul Universității din București, Ștefan Pascu, rectorul Universității din Cluj, Mihai Todoșia, rectorul Universității din Iași, Petre Brîncuși, rectorul Conservatorului „Ciprian Porumbescu", Jean Livescu, președintele Comisiei naționale române pentru U.N.E.S.C.O., Mihai Berza, directorul Institutului de studii sud-est europene, Ladislau Banyai, vicepreședinte al Academiei de Științe Sociale și Politice, Virgil Cândea, secretar general al Asociației „România", Carol Göllner, directorul Centrului de științe sociale din Sibiu al Academiei de Științe Sociale și Politice, Dumitru Preda, președintele Comitetului județean Timiș de cultură și educație socialistă.

Exprimînd satisfacția pentru cinstea de a prezida acest Comitet național, acad. Miron Nicolescu a relevat importanța aniversării lui Dimitrie Cantemir, eveniment cu profunde semnificații în viața culturală a țării. Vorbitorul a evidențiat faptul că Dimitrie Cantemir este primul om de știință român a cărui faimă a trecut hotarele patriei, el dobîndind o notorietate mondială.

Pentru marcarea celor trei secole de la nașterea ilustrului om de stat și eminent cărturar a fost întocmit un amplu program de manifestări. Sub egida Academiei Republicii Socialiste România și Academiei de Științe Sociale și Politice va avea loc o sesiune științifică omagială. Aceste înalte foruri vor mai iniția simpozioane la București, Iași și în alte localități din țară. Muzeul de istorie al Republicii Socialiste România și Muzeul de istorie a Moldovei vor găzdui expoziții documentare. Consiliul Culturii și Educației Socialiste, Universitățile din București, Iași, Cluj, Timișoara și Craiova vor organiza adunări publice, în cadrul cărora vor fi evocate viața și personalitatea remarcabilului învățat și gînditor român. Pe plan editorial este prevăzută apariția unei ediții complete a operei lui Dimitrie Cantemir, tipărirea, în ediție bilingvă, în limbile latină și română, a uneia dintre lucrările sale de seamă — „Descriptio Moldaviae", precum și de monografii, studii, scrieri beletristice dedicate marelui cărturar. La București, Iași și Cluj vor fi ridicate busturi ale lui Dimitrie Cantemir; vor fi realizate filme documentare și artistice, se va emite o serie de timbre jubiliare. Activități consacrate acestei importante aniversări se vor desfășura, de asemenea, la case de cultură, în școli și facultăți.

SEMNALUL CRITIC NU S-A ADEVERIT

Am reținut din scrisoarea lui Dan Voicu, ucenic la Combinatul de materiale de construcții Birsești, cîteva elemente care se situează dincolo de principiile muncii, de relațiile în societatea noastră socialistă. Ni se relata că în seara zilei de 6 decembrie 1972 a fost maltratat de către maistru, că acesta deși are **doar cinci clase primare** ocupă un post de răspundere abuzînd de relații și rude suspuse, că s-a format în întreprindere o gașcă care încasează, din lucrări particulare, sute de mii de lei etc. Adeverite, toate acestea ar constitui desigur fapte penale. Ne-am deplasat la fața locului, constatînd că în urma unor scrisori identice trimise mai multor organe au fost efectuate cîteva anchete, care au pus oamenii pe drumuri, le-au solicitat timpul pe care în mod firesc puteau să-l afecteze rezolvării altor probleme. Și noi am constatat că lucrurile expuse pe trei pagini de hîrtie nu se adeveresc. Am discutat cu mulți muncitori, unii vîrstnici (Ioan Viezure — șef de schimb, Ion Broscaru, Nicolae Pîrvulescu), cu Nicolae Serbănoiu, secretarul organizației U.T.C., am consultat un dosar în care erau foarte multe declarații, între care și a inginerului șef al combinatului, ei bine, nimeni nu l-a văzut pe Dan lovit nici în ziua respectivă, nici a doua zi. Este adevărat că el și-a însoțit reclamațiile cu un certificat medical, dar cine poate garanta că fapta s-a petrecut în atelier, cu atît mai mult cu cît Dan nu s-a prezentat, așa cum era normal, a doua zi la medicul legist. Am discutat cu Dan. Ne-a surprins nepotrivirile dintre dialogul direct și conținutul scrisorii. Apoi erau niște lucruri pe care un ucenic nu are de unde să le știe. Așadar, de la început ne-am ridicat niște semne de întrebare cu privire la sinceritatea sa. La capătul a trei zile am găsit și răspunsul. Nefiind un elev model (a abandonat două luni școala, a sustras niște scule, a dat dovadă în repetate rînduri de indisciplină), Dan a făcut jocul muncitorului Gheorghe Jerca (sancționat și el pentru indisciplină în producție și comportare netovărășească față de maistru). Acesta, așa cum avea să ne recunoască Dan, împreună cu un pensionar din municipiul Tg. Jiu, Ion Furdui, l-au îndemnat să facă scrisoarea, i-au conceput textul, l-a pus să afirme lucruri ireale. Iar Dan nu a realizat ideea că pentru fiecare afirmație va trebui să dea socoteală.

ORA de audiență a „Scînteii tineretului"

Pentru că, este locul s-o spunem, maistrul său care conduce atelierul de 7 ani, stimat și apreciat de colectiv urmează școala de maiștri la seral, n-are nici un fel de rudă sus-pusă, nu este nici protejatul directorului. Profitînd de naivitatea unui copil, împingîndu-l pe calea judecății, Gheorghe Jerca l-a făcut unealta cu care — după părerea sa — putea plăti niște polițe.

Astfel de fapte nu trebuie trecute cu vederea. Mai ales cînd sînt însoțite, pe ocolite și direct, de amenințări la adresa celor ce conduc treburile din întreprindere sau a celor ce vin să scoată adevărul la iveală. Propunem ca acest caz să constituie tema unei dezbateri în colectivul respectiv.

O SCRISOARE — UN RĂSPUNS

Nicolae Iosub, Dorohoi: Vă întrebați, îndignat cum este posibil că în cinci ani n-ați putut obține o butelie pentru aragaz. Răspunsul îl cunoșteați și dv. La data de 10 iulie 1968 soția dv. Paraschiva Iosub, salariată la Fabrica de confecții din Dorohoi, a primit o butelie. La o a doua butelie, firesc, nu aveți dreptul.

Ștefan Soos, Oradea: Din anul 1971 sînteți pensionat categoria a II-a și urmați cursurile școlii profesionale, anul I, beneficiind de o bursă lunară de 375 lei. În acest caz Legea nr. 285 din 10 august 1960 privind alocația de stat pentru copii, precizează la art. 2 alineatul 4 că „pentru stabilirea drepturilor de alocație se iau în considerare toți copiii beneficiarului — **exclusiv cei ce se încadrează în prevederile art. 7 din prezenta lege** — în vîrsta de 18 ani împliniți dar alocația se plătește numai pentru copii în vîrstă de pînă la 16 ani împliniți; pentru copiii care au contractat o invaliditate de gradul I și II înainte de împlinirea acestei vîrste, alocația se plătește pe toată durata invalidității, dar numai pînă la împlinirea vîrstei de 16 ani".

În art. 7 alineatul 1 din aceeași lege, se arată că „alocația de stat pentru copii nu se poate acorda **pentru copiii care sînt în întreținerea statului sau a unei organizații obștești**". Iar **„alocația de stat pentru copii nu se poate acorda cumulativ cu bursa sau alocația de întreținere prevăzută de** Legea 3/1970, cei care au în îngrijire copilul trebuind să opteze pentru acele drepturi care îl avantajează. În cazul opțării pentru bursă, alocația se va acorda pe timpul vacanței școlare de vară". Dv. nu puteți primi alocație deoarece aveți bursă lunară. Conform legii veți beneficia de alocație pe perioada vacanței de vară pînă la împlinirea vîrstei de 18 ani sau încadrarea în muncă. Au drept la alocație pînă la terminarea școlii **numai elevii** școlilor profesionale pentru deficiențe recuperabile ai Ministerului Muncii.

LIDIA POPESCU
VASILE CRACIUN

UTILITATEA ASIGURĂRILOR DE ACCIDENTE

...Să mă asigur la ADAS?... La ce bun?!...

Printre numeroasele forme de asigurare, pe care Administrația Asigurărilor de Stat le pune la îndemîna cetățenilor, se află și asigurarea pentru cazurile de accidente.

Forma de bază a acesteia se poate încheia pentru sume fixe sau pentru sume convenite. Cunoașterea caracteristicilor acestor forme de asigurare va fi de un real folos celor care vor să afle care este utilitatea asigurărilor de accidente și doresc să-și materializeze spiritul de prevedere.

Asigurările de accidente pot fi încheiate de orice persoană în vîrstă de la 16 la 70 de ani, indiferent de profesia și de locul de muncă. Persoanele care realizează venituri din muncă proprie pot încheia asigurări de accidente de la vîrsta de 14 ani. Dintre numeroasele evenimente neprevăzute, ce se pot întîmpla la domiciliu, la locul de muncă, pe stradă, în călătorie, la practicarea sporturilor — pentru urmările cărora ADAS plătește sumele asigurate — amintim: explozia, lovirea, căderea, alunecarea, prăbușirea de teren, trăsnetul, electrocutarea, arsura, accidentele produse de funcționarea sau folosirea mașinilor, instrumentelor, sculelor sau armelor, cele întîmplate cu urmare a circulației mijloacelor de transport sau din cauza accidentelor întîmplate acestora etc.

La alegerea celor interesați, asigurările de accidente cu sume fixe (10 000 de lei pentru invaliditate permanentă totală și 5 000 de lei pentru deces, ambele din accidente) se încheie pe durata de 3 sau 6 luni (în funcție de profesia asiguratului și de felul întreprinderii în care lucrează) sau pe durate constituind multiplul acestora, dar nu mai mult de 2 ani.

Asigurările de accidente cu sume convenite, pentru cazurile de invaliditate permanentă și deces, se încheie pe durate de la 1 la 5 ani, la alegerea cetățenilor.

Primele de asigurare, la ambele forme de asigurare, se stabilesc în funcție de mărimea sumei pentru care solicitantul dorește să se asigure, de profesia și felul întreprinderii în care acesta lucrează, precum și de durata contractului.

De exemplu, muncitorii din fabricile de încălțăminte, țesătorii, filaturi, tipografii etc., cum și orice funcționar administrativ plătește o primă de 12 lei pe durata de 6 luni atunci cînd încheie o asigurare cu sume fixe. Dacă preferă asigurarea cu sume convenite, prima este aceeași, ceea ce revine la 1,60 lei pe an pentru fiecare 1 000 de lei sumă asigurată. Menționăm că, la asigurările cu sume convenite, prima de asigurare se poate plăti și eșalonat: semestrial, trimestrial sau lunar (cu condiția ca prima să nu fie mai mică de 8 lei pe lună). Pentru a se preîntîmpina unele neajunsuri ce se pot ivi la plata cu regularitate a primelor, există posibilitatea ca acestea să fie achitate și pe bază de „consimțămînt scris", care constă în împuternicirea pe care asiguratul o dă celor care îi achită drepturile bănești din muncă, pentru a plăti Administrației Asigurărilor de Stat, în numele său, primele de asigurare, atît pentru asigurările în curs, cît și pentru cele pe care le va încheia sau reînnoi.

Pentru încheierea asigurării, vă puteți adresa responsabililor cu asigurările din întreprinderi, organizații economice, instituții, C.A.P., agenților și inspectorilor de asigurare sau — direct — oricărei unități teritoriale ADAS.

Reîntoarcerea la reportaj

(Urmare din pag. I)

sunete de alămuri și atunci a apărut pe lume binecunoscutul „reportaj de culoare". Acest soi de reportaj a avut și el unele merite dar după un timp adepții lui au început să dea din colț în colț căci instinctul le-a spus că ceva nu e totuși în regulă. Era tocmai vremea în care la televiziune apăreau primele „reportaje anchetă", deși aceste reportaje erau mai puțin literare, ele au reținut totuși atenția. În multe privințe aceste reportaje, care spuneau lucrurilor pe nume, au avut darul de a stimula la o adîncă revizuire a reportajului. În presă însă, reportajul a continuat să se mențină în bună măsură la vechile mentalități și treptat a început chiar să dispară. Decalajul televiziune-ziaristică propriu-zisă s-a adîncit tot mai mult deși **Editura Eminescu** a încercat chiar o revitalizare a reportajului prin lansarea colecției **Reporter**. La ora de față se încearcă în special de către scriitori o reîntoarcere la reportaj, dar pentru ca această reîntoarcere să nu rămînă întîmplătoare, eforturile nu trebuiesc făcute numai de ei. Ca și în alte domenii ale activității sociale și aici bunul simț ar trebui să modifice unele deprinderi anacronice.

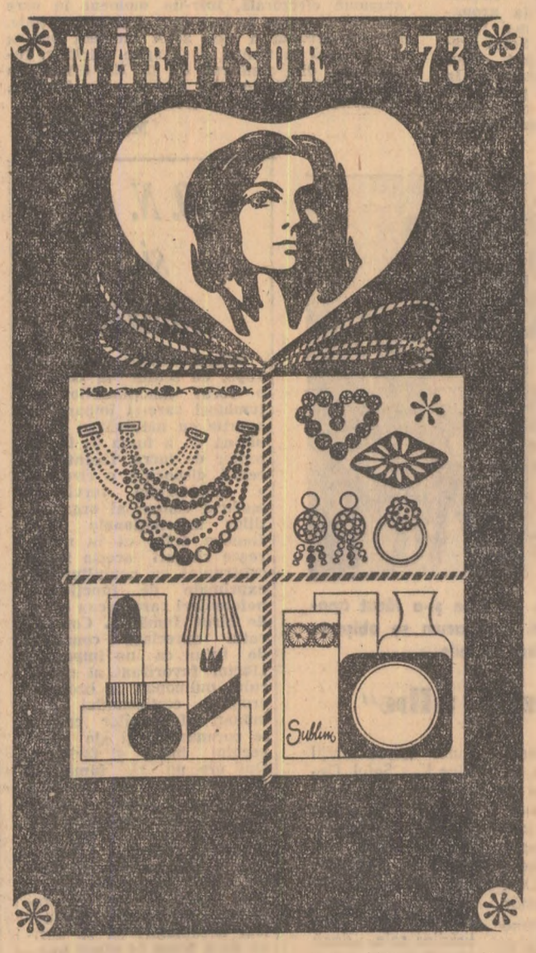

Orice dar atrăgător poate fi un mărțișor! Vă recomandăm: broșe din metal, cu strasuri și cu pietre colorate, cercei, clipsuri, coliere, inele, brățări; apa de colonie **EVA 1001, EVA 1002, EVA SUBLIM, EVA INTIM, EVA PERFECT,** parfumul de toaletă **MIRAJ,** caseta **EVA** care conține două ape de colonie: **EVA 1001** și **EVA 1002** prezentată într-o cutie fantezie atrăgătoare și altele.

RECOM

SPORT ● SPORT

O utilă consfătuire de lucru pe tema sportului

Ieri, în aula Facultății de drept din Capitală a avut loc o consfătuire, organizată de Consiliul Municipal pentru Educație Fizică și Sport din București, în cadrul căreia s-au dezbătut o serie de probleme legate de dezvoltarea activității sportive de performanță, probleme ce frămîntă, la această oră, întreaga mișcare sportivă. Au participat aproape 1 000 de antrenori și profesori de educație fizică care au ascultat cu interes materialul prezentat de tovarășul Tudor Vasile, președintele C.M.E.F.S. Consfătuirea a relevat că succesele dobîndite în domeniul sportului de performanță de sportivii cluburilor și asociațiilor din București nu sînt pe măsura cerințelor pe care le pun partidul și statul nostru în acest domeniu, nu se situează într-un raport echitabil cu condițiile create, cu posibilitățile existente. S-a vorbit pe larg, apoi, despre activitatea și contribuția cluburilor la reprezentarea sportului românesc în confruntările internaționale. În final au fost propuse o serie de măsuri menite să ducă la o îmbunătățire radicală a muncii în acest domeniu.

C. V.

LA CARANSEBEȘ, 70 LA SUTĂ DIN ELEVI NU FAC SPORT

(Urmare din pag. I)

masă. Profesorul de educație fizică **Iosif Korka de la Liceul nr. 2** e întrutotul de acord că **atletismul reprezintă „sportul rege" de la care ulterior pot ținși viitoarele performanțe în oricare altă disciplină sportivă.** Să începem așadar cu el. Etapa de masă se confundă cu munca de selecție. La nivelul claselor, în urma unor sumare, foarte sumare pregătiri, sînt aleși cei mai dotați copii. Aceasta se cheamă etapă de masă. Acestia la rîndul lor sînt încă o dată triați la nivelul școlii. Identic se procedează și în cazul celorlalte discipline din care, bineînțeles, se detașează fotbalul. Restul, rămîn să se mulțumească cu ce fac în orele de educație fizică. **Împreună cu tovarășul Petru Motoș, profesor la Școala sportivă de elevi de pe lîngă Liceul nr. 1 facem cîteva socoteli. În afara sportului, rămîn, ca urmare a acestei practici, peste 70 la sută din elevi.** Un elev sportiv ajunge să facă într-o săptămînă circa 10 ore antrenamente fizice, plus orele în care e angajat în competiție, pe cînd la colegii săi acest timp se reduce la cele două sau trei ore din orar, din care, obișnuit, jumătate se pierd.

Un argument științific verificat arată că pentru ca randamentul la învățătură al unui elev să fie maxim, el are nevoie ca, din timpul activității, 60 la sută să fie afectat mișcării (inclusiv deplasările casă-școală etc.). Aceasta demonstrează convingător că rostul mișcării sportive de masă e de a asigura baza unei dezvoltări fizice și intelectuale armonioase în stare să răspundă solicitărilor mult mai mari ale societății contemporane. Din păcate însă, după opinia unui vechi militant al sportului de masă din Caransebeș, **doctorul Ion Bojin,** a cărui specialitate e medicina sportivă **„tocmai datorită suprasolicitării la care e supus elevul, apare din ce în ce mai frecventa tendință unor părinți de a „procura" pentru copii certificate medicale care să-i scutească de sport, pentru a se putea pregăti, chipurile, mai bine la materiile de bază. (La Liceul nr. 1 dintr-o clasă de 40 de elevi care își desfășurau lecția de educație fizică în momentul documentării noastre, 12 aveau astfel de scutiri (n.n.). Și iată consecința: apariția în fișele de la policlinică ale elevilor, a unor deformații de coloană, toracice, picioare plate, și de aici neîndemînare la alergări, mers urît etc. O muncă de educație sportivă este, în momentul de față, aproape inexistentă".**

Am prezentat aceste detalii pentru a ne permite să afirmăm că sportul de masă e mai mult decît o necesitate, e o obligație cetățenească. **În raport de această cerință, ce fac asociațiile sportive din școli, ce fac organizațiile U.T.C., asociațiile sportive din întreprinderi?** Petru Ciocan, președintele asociației sportive a elevilor de la Liceul nr. 1, ne spune: **„organizăm etapele pe clasă și școală la volei, baschet, handbal, tenis de masă și șah.** În rest primăvara și o dată toamna, la cros" (?!). Același lucru ni l-a spus și președinții asociațiilor sportive de la Liceul nr. 2 și Liceul industrial pentru industria forestieră, **Ion Otlăcan** și, respectiv, **Mircea Leon.** În plus am aflat că **banii proveniți din cotizații — circa 2 000 lei de fiecare școală, sînt administrați de profesorii de educație fizică să cumpere material sportiv — ceea ce e potrivit regulamentului într-adevăr — dar nu și cupe, ecusoane, diplome, destinate să răsplătească, potrivit aceluiași regulament, tocmai acele activități de educație fizică și sport în aer liber simple și larg accesibile.**

O sumară investigație în rîndul interlocutorilor ne-a permis să aflăm că pot fi găsite zeci de competiții de masă, (cupa absolvenților, cupa celor din anul I, trofeul majoratului etc.), în stare să întrețină atmosfera sportului de masă pe durata întregului an și la toate disciplinele. Activiștii sportivi din școli însă au ajuns să fie total lipsiți de inițiativă. Organizațiile U.T.C., după cum am văzut, se preocupă să organizeze cît mai multe întreceri, dar asta o fac mai mult pentru vîrfurile sportive, neglijînd tocmai conținutul de masă, mereu absent datorită insuficientei propagande privitoare la rosturile practicării sportului.

Așa se face că, în ciuda supraaglomerării cu întreceri și competiții care, repetăm, realmente se desfășoară, sînt un lucru bun, 70 la sută dintre elevii orașului stau de-o parte, iar cei vreo 15 profesori de educație fizică din oraș, și ei suprasolicitați, bașca alți activiști pe tărîmul sportului de masă, sînt cu toții nemulțumiți de o asemenea situație.

NOSTALGII CULTURALE

(Urmare din pag. I)

în munți, cum își petrec timpul liber cei peste o mie de tineri, răspîndiți pe masive, ce ascultă, ce văd, ce citesc, în cele din urmă cum se distrează?

...Poposim după un drum lung, pe o pîrtie de zăpadă proaspătă în sectorul de exploatare Runcu, la „Parchetul 722 — Scocuri" al inginerului Gheorghe Pistol. 250 de tineri, unii veniți tocmai din Maramureș și din Suceava au dat pînă la finele anului 4 400 m.c. de masă lemnoasă. În trimestrul acesta, după cum se exprimă sintetic graficele, tinerii vor realiza peste plan cu 20 la sută mai mult. Marin Jitaru, țapinar de pe Colinele Dornelor, ales aici responsabil cu activitățile cultural educative tocmai pornise grupul electrogen ca să prindă telejurnalul de seară și prognoza meteorologică. Un afiș prins sub meniul bucătăriei de baracă anunța prescurtat că la „clubul" din Valea Cerbului — urma să aibă loc o seară „a maramureșenilor". Feciorii de pe Iza, Mara și Tisa, au cîntat și au țipurit oșenește, au interpretat în recitativul epic balada lui Pintea Viteazu — „așa cum se zice, nu cum se cîntă la Electrecord" — iar unul dintre ei, „băsmariul", a povestit basmul cu „Fata-naltă de-un stînjen și groasă de-un stînjen". Dar, cînd să înceapă emisiunea „Steaua fără nume", căci era într-o luni, imaginea de pe ecranul televizorului se voalează și dispare...

Dialog: Vezi măi Văsălie, ce-i cu antena, iar o fi dat-o ursul jos! În Valea Cerbului avem televizor, îmi explică Jitaru, dar antena se află în vîrful muntelui pe coasta unei defrișări, altfel nu captăm imaginea! Privesc camerele. Pe paturi o adevărată expoziție etnografică de velințe de toate culorile: scoarțe oltenești cu pasărea și pomul vieții frumos stilizate, cergi vîrstate din Maramureș, și caramaniuri de Dorna. De-a lungul pereților desfășurat în pliante din hîrtie cartonată, un „dicționar enciclopedic forestier" care explică sugestiv prin desene și fotografii pădurea și resursele ei economice. Notez din acest dicționar „de baracă" un frumos poem închinat pădurii:

„Pădurea era odată, doar „lemn pentru foc", o menire multimilenară, poate de cînd strămoșul nostru din peșteră fura ingenios din energia trăsnetului o făclie aprinsă de brad. Pădurea este acoperișul cel mai întins și mai durabil al solului. Omul și-a dat seama, în sfîrșit, că două din elementele de interes vital ale existenței sale — solul și apa — își datoresc rodnicia și stabilitatea datorită pădurii. Din pădurile globului au mai rămas în picioare 4 miliarde hectare, suficiente totuși pentru nevoile economice mondiale, dacă vor fi rațional exploatate. Pădurile noastre, vestite în Europa, ocupă o suprafață de 6,4 milioane de hectare, ceea ce face ca România să se situeze pe locul patru, alături de U.R.S.S., Suedia și Finlanda. Măsuri gospodărești de exploatare rațională luate în cincinale, investițiile de la bugetul statului și vastul program de împădurire pe care îl realizează anual organizațiile de tineret, nutresc pe deplin speranța că umbra codrilor noștri legendari va fi la fel de deasă și pentru generațiile viitoare".

— Este necesar să știe aceste lucruri — completează inginerul Pistol — mai întîi „omul din pădure", noi, tăietorii de lemne. Acești codri seculari pe care îi defrișăm acum se vor regenera după 80—100 de ani. La serile de învățămînt politic a fost lansată o noțiune nouă „etica copacului"; înainte de a tăia un arbore, înainte de a deschide un nou parchet de tăiere trebuie să cîntărim în perspectivă economică rezultatele. O greșeală în parchetul forestier se corectează abia peste 100 de ani. Acum cred că înțelegeți mai bine rostul „dicționarului de baracă", care este un fel de revistă informativă. Un arbore tăiat poate fi folosit în fel și chip; dacă îl retezi prost, de-i spinteci inima, nu mai e bun decît pentru foc. Un kilogram de lemn de foc costă 18 bani. Dacă e tăiat corect, îl valorificăm superior — în mobilă, furniruri sau plăci aglomerate.

Exploatarea forestieră de la Runcu funcționează de 23 de ani, de atîți ani cîți are inginerul Pistol și cei mai mulți tineri din brigada sa. Cîteva zeci de milioane m.c. de masă lemnoasă au fost scoase din acești codri seculari. Cabanele sînt purtate pe văi de ape, din parchet în parchet. Antena de televizor este mutată o dată cu barăcile. De pe un vîrf de munte pe altul.

Trecem Valea Jiului, prin pasul Lainici ca să urcăm sus la barăcile forestierilor de la „Locurile rele", cele mai accidentate terenuri forestiere din țară al căror relief impune condiții deosebite de lucru. Bușteni tăiați sînt trași „în troliu" sau corhăniți peste văi înguste, abisale. Pe drept cuvînt acest sector de exploatare își merită renumele de „locuri rele". Dar din aceste masive se extrage cel mai bun și sănătos lemn de fag și stejar pentru garniturile de mobilă ale C.E.I.L.-ului. Au fost concentrate importante forțe de muncă pentru ca producția de masă lemnoasă să asigure continuu procesul tehnologic de la Tg. Jiu. Cabanele forestiere sînt mai numeroase. Și aici tinerii muncesc, cu elan, cu entuziasm, angajați direct în sarcinile cincinalului, dar ce posibilități cultural educative au? Spre deosebire de Runcu, tăietorii de lemn de aici nu au toate condițiile asigurate pentru desfășurarea unei bune activități culturale. „Sînt simple bărăci de dormit", ne spunea tehnicianul Gh. Ionescu. La cererea noastră comitetul sindical U.E.L. Tg. Jiu ne-a transportat cu samarul o poliță de cărți pe care vă spun drept, nu le-am citit, fiind cărți de „studii critice". (Am cercetat policioara. Se aflau aici studii critice de C.D. Gherea, Iorga, Ibrăileanu, jurnalul lui Ion Codru Drăgușanu, niște broșuri despre **îngrășămintele agricole,** cam tot ce nu se citea de ani de zile în biblioteca de la Tg. Jiu, fusese trimis în desagi pe munte). „Avem la noi un tranzistor particular pe care dacă vrem să-l ascultăm trebuie să-l aninăm în vîrful bradului din colțul barăcii Nr.2. Nu prinde undele, dar de acolo cîntecele sînt duse de vînt... Aici ne trebuie un radio cu antenă puternică".

În baracă, prins în patru cuie un afiș cultural care consemna prezența unor renumiți interpreți de muzică populară, într-un „spectacol extraordinar" dat la Casa de cultură din Tg. Jiu.

— Ce este cu el, întreb eu!

— Eu l-am adus, îmi răspunde Conț Gheorghe, țapinar moldovean. Cînd mergem în vale după cumpărături, desprindem de pe ziduri și cîte un afiș dintr-ăsta. Mai aflăm și noi ce se petrece la Tg. Jiu...

Desigur, nici nu le-ar trece prin cap forestierilor că pe ei îi poate vizita o formație artistică profesionistă, care întreprinde numai turnee „extraordinare". Dar echipele artistice de amatori, formațiile de teatru ale căminelor culturale din satele vecine, brigăzile de agitație ale întreprinderilor din Tg. Jiu, ale C.E.I.L.-ului, nu l-ar putea vizita cu un program viu, antrenant, ca să ia locul afișului inofensiv de pe perete?

De la Comitetul județean al U.T.C. Gorj ni se spune că au fost „întreprinse o serie de măsuri" și distribuite niște tranzistoare „Mamaia" organizațiilor U.T.C. din gurile de exploatare Novaci, Apa Neagră și Polovragi. O bună inițiativă care se cere extinsă pretutindeni. Dar un simplu tranzistor nu poate înlocui întreaga activitate culturală dintr-un loc de muncă. Iar aici, este un loc de muncă! Cu ani în urmă o caravană cinematografică care străbătea cu filmul satele izolate din Gorj și barăcile forestierilor, a fost în ultimul timp desființată din ordinul D.D.F.-ului. Multe sate izolate la fel ca aceste bărăci au rămas fără film. Cine se aventurează cu motorașul și aparatul de proiecție în căruță (acesta fiind noul mijloc de locomoție) ca să vină pînă la „Locurile rele"? Întreprinderea cinematografică Gorj solicită de mult D.D.F.-ului (și am aflat că și alte județe întreprind aceleași demersuri) repunerea în circulație a vechiului procedeu. Mai există o caravană cu filme de protecția muncii — a C.E.I.L.-ului — care se deplasează prin aceste locuri izolate; nu ar putea să proiecteze în continuare și filme artistice? „A existat o propunere" dar nu s-au înțeles „părțile" la încheierea minutei. Și de atunci proiectele au rămas în suspensie.

MERIDIAN

● **TENISMANUL ROMAN Ilie Năstase s-a calificat în sferturile de finală ale campionatelor internaționale „indoor" ale S.U.A., competiție ce se desfășoară, în aceste zile, la Salisbury (Maryland). În „optimi", Ilie Năstase l-a întîlnit pe americanul Mike Estep, în fața căruia a cîștigat cu 4—6, 7—5, 6—0.**

● **ÎN CEL DE-AL TREILEA MECI al turneului pe care-l întreprinde în Iran, echipa de fotbal Steaua București a întîlnit, la Teheran, formația Oghab, clasată, în prezent, pe locul secund în campionatul național. La capătul unui joc în care s-au dovedit superiori pe plan tehnic, fotbaliștii români au terminat învingători cu scorul de 1—0 (1—0), prin golul înscris de Năstase.**

În ultimul joc Steaua București va evolua în compania selecționatei Iranului.

de peste hotare

„Front comun" latino-american

Noi inițiative și luări de poziție impun atenției observatorilor scenei politice internaționale afirmarea mereu mai energică a hotărîrii țărilor latino-americane de a-și apăra suveranitatea, dreptul la valorificarea bogățiilor naturale în propriul interes.

Declarația comună venezueleano-braziliană publicată la încheierea convorbirilor dintre președinții Caldera și Medici relevă cu deosebită tărie „dreptul tuturor popoarelor de a-și valorifica în interesul național bogățiile lor", reafirmînd, totodată, „dreptul popoarelor de a-și hotări singure soarta" ca și „necesitatea promovării politicii neamestecului în treburile interne ale altor țări". Semnificația politică a sublinierii acestor idei care apar ca un ax al documentului comun și care — se poate deduce — au constituit un punct esențial pe agenda convorbirilor dintre conducătorii celor două state — este evidentă.

De altfel, în acest context a fost remarcată, în ce privește Venezuela și o altă luare de poziție într-un sens și mai activ. Este vorba de acordul final prin care, în urmă cu cîteva zile, guvernul venezuelean adera la gruparea economică sud-americană „Pactul Andin". Semnarea de către autoritățile de la Caracas a tratatului de la Cartagena (actul constitutiv al acestei grupări care reunește Chile, Columbia, Ecuador, Peru, Bolivia și Venezuela) are un sens precis dacă apelăm la conținutul fundamental al acestui document. Tratatul stipulează în mod expres că țelurile esențiale ale Pactului Andin — inițiat în 1965 — sînt „dezvoltarea cooperării bilaterale și multilaterale" și „acțiunea coordonată de apărare a bogățiilor naționale împotriva hegemoniei monopolurilor străine, pentru întărirea independenței economice". (Se poate observa, de altfel, că aderarea venezueleană survine într-un moment în care la Caracas s-a pus în aplicare un complex de măsuri privind întărirea controlului național asupra bogățiilor petroliere și limitarea profiturilor companiilor străine).

În aceeași evoluție se înscriu două inițiative luate în ultimele zile la Lima și, respectiv, la Ciudad de Mexico. Premierul peruan Edgardo Mercado Jarrin anunța că din inițiativa guvernului său va fi convocată în curînd la San Salvador o reuniune a țărilor latino-americane pentru „găsirea unui numitor comun în problema suveranității maritime". Este vorba, mai precis, de tendința de a se da o ripostă mai fermă presiunilor Washingtonului care nu vrea să respecte extinderea de către numeroase state latino-americane a limitei apelor teritoriale (extindere dictată de apărarea drepturilor suverane și necesitățile de dezvoltare economică). Se petrece ceea ce semnala, nu demult, LE MONDE atunci cînd scria despre faptul că „S.U.A. sînt pe punctul de a se găsi complet izolate în fața unui veritabil front latino-american al solidarității pentru cele 200 de mile". La rîndul său, președintele Mexicului, Echeverria, sugera crearea unui front comun latino-american pentru controlul investițiilor străine. Șeful statului mexican sublinia că propunerea se înscrie „în ideea fundamentală a necesității ca fiecare țară latino-americană să dispună în mod liber de resursele sale naturale".

Ideea de „front comun" — care-și face tot mai larg drum în relațiile dintre țările latino-americane — este, fără îndoială, o expresie a mutațiilor ce au loc pe acest continent. Mutații ce vădesc atît o creștere a fermității cu care latino-americanii își afirmă suveranitatea și independența națională, cît și o preocupare perseverentă pentru cele mai eficiente căi de acțiune în promovarea drepturilor și intereselor lor fundamentale.

EM. RUCĂR

Comunicat
cu privire la întîlnirea reprezentanților partidelor comuniste și muncitorești din țări europene

În zilele de 21 și 22 februarie 1973, la Moscova a avut loc o întîlnire a reprezentanților unui număr de 27 partide comuniste și muncitorești din țări ale Europei, privind problemele activității în rîndurile tineretului.

Au participat reprezentanți ai: Partidului Comunist din Austria, Partidului Comunist din Belgia, Partidului Socialist Unit din Berlinul Occidental, Partidului Comunist din Marea Britanie, Partidului Comunist Bulgar, Partidului Comunist din Cehoslovacia, Partidului Progresist al Oamenilor Muncii din Cipru, Partidului Comunist din Danemarca, Partidului Muncii din Elveția, Partidului Comunist Finlandez, Partidului Comunist Francez, Partidului Socialist Unit din Germania, Partidului Comunist German, Partidului Comunist din Grecia, Partidului Comunist din Irlanda, Partidului Comunist Italian, Uniunii Comuniștilor din Iugoslavia, Partidului Comunist din Luxemburg, Partidului Comunist din Norvegia, Partidului Muncitoresc Unit Polonez, Partidului Comunist Portughez, Partidului Comunist Român, Partidului Comunist din Spania, Partidului de stînga — comuniștii din Suedia, Partidului Comunist din Turcia, Partidului Muncitoresc-Socialist Ungar, Partidului Comunist al Uniunii Sovietice.

Din partea Partidului Comunist Român, a participat o delegație formată din tovarășii Ștefan Andrei, secretar al C.C. al P.C.R., Ion Cîncei, membru al C.C. al P.C.R., șef de secție la C.C. al P.C.R., și Ion Traian Ștefănescu, prim-secretar al C.C. al U.T.C., ministru pentru problemele tineretului.

Delegațiile au făcut un schimb de experiență privind activitatea partidelor lor în rîndurile tineretului, precum și un schimb de păreri privind perspectivele unei mai largi participări a tinerei generații la mișcarea pentru securitate și colaborare europeană, la lupta generală a forțelor progresiste împotriva imperialismului, pentru pace, democrație și socialism.

Întîlnirea s-a desfășurat într-un spirit de deplină înțelegere reciprocă și prietenie.

Încetarea focului în Laos

Joi la ora 12,00 ora locală (5,00 GMT), a intrat în vigoare încetarea focului pe întreg teritoriul laotian — s-a anunțat la Vientiane.

Fumi Vongvicit, trimis plenipotențiar al prințului Sufanuvong și consilier special al delegației Frontului Patriotic Laotian la convorbirile cu administrația prezidată de prințul Suvanna Fuma, a organizat, la Vientiane, o conferință de presă, în cadrul căreia a relevat că prevederile Acordului de încetare a focului includ, de asemenea, sistarea bombardamentelor americane asupra Laosului. El a menționat că reprezentanții celor două părți laotiene vor continua convorbirile, în scopul reglementării minuțioase a problemelor militare și politice, pentru aplicarea deplină a prevederilor Acordului.

Comunicatul asupra vizitei în R.P. Chineză a lui H. Kissinger

La Pekin a fost dat publicității comunicatul asupra vizitei în R. P. Chineză a lui Henry Kissinger, consilierul președintelui S.U.A. pentru problemele securității naționale.

Cele două părți — se spune în comunicat — au trecut în revistă dezvoltarea relațiilor dintre China și S.U.A. în perioada care s-a scurs de la vizita efectuată de președintele Nixon în R. P. Chineză, precum și alte probleme de interes reciproc. Ele au reafirmat principiile comunicatului comun dat publicității la Șanhai, în februarie 1972, și angajamentul comun de a realiza o normalizare a relațiilor. Cele două părți consideră că progresul realizat în această perioadă este în folosul popoarelor țărilor lor.

Părțile au căzut de acord că momentul este oportun accelerării normalizării relațiilor și, în acest scop, s-au angajat să lărgească contactele în toate domeniile. Ele au căzut de acord asupra unui program concret de extindere a schimburilor comerciale, științifice, culturale și de altă natură.

Pentru a facilita acest proces și pentru a îmbunătăți comunicațiile, s-a convenit ca, în viitorul apropiat, fiecare parte să stabilească birouri de legătură în capitala celeilalte țări. Amănuntele vor fi elaborate prin canalele existente.

Cele două părți — încheie comunicatul — consideră că normalizarea relațiilor dintre Statele Unite și R. P. Chineză va contribui la destinderea încordării în Asia și în lume.

La Roma au început, joi, lucrările Conferinței internaționale a opiniei publice în sprijinul Vietnamului, la care participă parlamentari, reprezentanți ai partidelor politice, sindicatelor și organizațiilor obștești, oameni de știință, de artă și cultură, din peste 60 de țări.

În legătură cu atacul aviației israeliene asupra unui avion libian de pasageri

La 22 februarie a.c. Nicolae Ecobescu, adjunct al ministrului afacerilor externe, a invitat în audiență pe Viktor Reshef, însărcinatul cu afaceri a.i. al Israelului la București.

Cu acest prilej, Nicolae Ecobescu a exprimat dezaprobarea guvernului român și a opiniei publice din România față de atacul aviației israeliene asupra unui avion de pasageri libian care efectua cursa regulată Tripoli-Cairo. Referindu-se la acest act, contrar normelor internaționale și oricăror principii umanitare — care nu poate fi în nici un fel justificat, adjunctul ministrului afacerilor externe a subliniat că asemenea acțiuni îndreptate împotriva unor mijloace civile de transport internațional cu provocarea de victime omenești nevinovate este de natură să agraveze situația din Orientul Apropiat, să adauge noi elemente de tensiune, cu efecte nedorite asupra eforturilor de reglementare politică a conflictului din această parte a lumii.

Relevînd îngrijorarea guvernului român și a opiniei publice din țara noastră în legătură cu doborîrea avionului civil libian, acțiune care periclitează transporturile aeriene internaționale, Nicolae Ecobescu a exprimat convingerea că guvernul israelian va lua toate măsurile ca asemenea fapte să nu mai poată avea loc în viitor, ca reglementările internaționale privind traficul aerian să fie respectate cu grijă.

Adjunctul ministrului afacerilor externe a reafirmat poziția României cu privire la necesitatea ca în Orientul Apropiat să se facă totul pentru a se evita noi angajări militare, orice acțiuni care pot duce la încordare și să se caute cu insistență soluțiile cele mai potrivite pentru rezolvarea pe cale pașnică a situației din această zonă, în spiritul rezoluției Consiliului de securitate din 22 noiembrie 1967.

★

Știrea privind doborîrea, în Sinai, a unui avion de pasageri libian, de către forțele aeriene ale Israelului, a fost primită cu profundă neliniște și emoție de oameni politici, și de opinia publică internațională. Astfel, Maurice Schumann, ministrul francez de externe, relevînd că, în cursul atacului întreprins asupra avionului libian, și-au pierdut viața cetățeni francezi ce îndeplineau o misiune pașnică de cooperare tehnică, a arătat că „Franța deplînge toate manifestările de forță care pot doar să agraveze situația, să multiplice numărul victimelor nevinovate și să influențeze în mod negativ eforturile internaționale pentru restabilirea păcii", se spune într-un comunicat oficial al Ministerului francez al afacerilor externe. Iar la Bonn, o declarație oficială relevă că Guvernul Republicii Federale a Germaniei își face cunoscută profunda sa îngrijorare față de doborîrea avionului libian, exprimîndu-și speranța că acest fapt nu va determina o creștere a tensiunii în Orientul Apropiat".

Președintele S.U.A., Richard Nixon, a adresat mesaje de condoleanțe șefului statului libian, Moamer El Geddafi, și președintelui R.A. Egipt, Anwar Sadat. Anunțînd trimiterea mesajelor, secretarul de stat al

★

S.U.A., William Rogers, a relevat regretul guvernului american față de pierderile de vieți omenești provocate de această tragedie.

Ministrul de externe al Italiei, Giuseppe Medici, l-a convocat pe ambasadorul israelian la Roma, pentru a exprima neliniștea sa față de doborîrea unui avion de pasageri libian.

Irakul, Siria, Iordania, Arabia Saudită, Libanul, Emiratele Arabe Unite au condamnat energic „această violare a convențiilor internaționale". Președintele Tunisiei, Habib Bourghiba, și-a exprimat consternarea față de acest „act de piraterie".

Reprezentantul Egiptului la Națiunile Unite, Ahmed Asmat Abdel Meguid, a remis o notă secretarului general al O.N.U., Kurt Waldheim, semnalînd că la bordul avionului libian atacat în Sinai se aflau numeroși cetățeni egipteni și cerînd ca Organizația Internațională a Aviației Civile, instituție specializată a O.N.U., să întreprindă o anchetă în legătură cu împrejurările în care a fost doborît avionul.

Kurt Waldheim — a declarat un purtător de cuvînt al secretarului general al O.N.U. — se asociază cererii reprezentantului egiptean.

Întrevedere Emil Bodnaraș-Miloș Minici

Tovarășul Emil Bodnaraș, membru al Comitetului Executiv, al Prezidiului Permanent al C.C. al P.C.R., vicepreședinte al Consiliului de Stat al Republicii Socialiste România, a avut, joi, o întrevedere cu Miloș Minici, vicepreședinte al Consiliului Executiv Federal, secretar federal pentru afacerile externe. În cursul convorbirii prietenești, la care a luat parte și ambasadorul României la Belgrad, Vasile Șandru, s-a făcut un schimb de păreri privind unele probleme internaționale actuale și dezvoltarea relațiilor româno—iugoslave.

★

Seara, Kiro Gligorov, membru al Biroului Executiv al Prezidiului U.C.I., a oferit în cinstea tovarășului Emil Bodnaraș un dineu, la care au luat parte Tihomir Vlaškalici, președintele C.C. al U.C. din Serbia, Miloș Minici, vicepreședinte al Consiliului Executiv Federal, secretar federal pentru afacerile externe.

A. N. Kosîghin l-a primit pe ambasadorul român

La 22 februarie, ambasadorul extraordinar și plenipotențiar al Republicii Socialiste România în Uniunea Sovietică, Gheorghe Badrus, a fost primit de A. N. Kosighin, președintele Consiliului de Miniștri al U.R.S.S. Cu acest prilej, a avut loc o convorbire care s-a desfășurat într-o atmosferă caldă, prietenească.

Drama sinistraților

● REVENDICĂRILE CELOR CE SI-AU PIERDUT LOCUINȚELE ȘI LOCURILE DE MUNCĂ. ● PROMISIUNI FĂRĂ ACOPERIRE. ● SITUAȚIE DIFICILĂ ÎN SUDUL ITALIEI.

Mișcării revendicative de mari proporții — care continuă în întreaga Italie — i s-a adăugat, de curînd, o zi de grevă și de protest a populației din Tuscania, localitate din provincia Viterbe. Locuitorii au hotărît să comemoreze în acest fel împlinirea a doi ani de la cutremurul care a provocat pierderi de vieți omenești și mari pagube materiale și să protesteze împotriva întîrzierii oficialităților de a împlini promisiunile făcute după cutremur — de a reconstrui cele 1 630 de locuințe distruse atunci, precum și de a reface micile întreprinderi, fără de care mii de oameni nu mai găsesc un loc de muncă. În cei doi ani care au trecut de la cutremur și pînă acum, au fost construite doar 78 de apartamente, restul sinistraților continuînd să locuiască în barăcile ridicate în pripă după puternicele mișcări seismice. Cîteva sute de familii nu au reușit să ocupe un loc nici măcar în barăci, locuind în magazii improvizate sau în corturi.

Locuitorii din Tuscania nu sînt singurii în această situație. După cinci ani de la cutremurul care în noaptea de 14—15 ianuarie 1968 a distrus 15 sate din Valea Belice (Sicilia), aproape 100 000 de oameni mai locuiesc în barăci. Trimisul ziarului CORRIERE DELLA SERA după ce a vizitat această zonă sinistrată, nota că „o vizită în satele lovite de cutremur lasă impresia că tragedia a avut loc doar cu cîteva zile în urmă". Au trecut însă cinci ani. Barăcile ridicate imediat după cutremur sînt deja dărăpănate iar puținele case construite (2.010 din cele 50.000 necesare) nu sînt încă terminate pentru a putea fi locuibile.

O delegație a primarilor din satele siciliene sinistrate a fost la Roma, unde s-a promis că rezolvarea problemei va fi eșalonată pe o perioadă de cinci ani, ceea ce înseamnă că se prevede existența barăcilor cel puțin pînă în anul... 1977.

În aceste condiții, populația din orașul de pe rîul Marta — Tuscania are în față mulți ani de așteptare. Iar în ultimele săptămîni, a apărut încă o zonă sinistrată în sudul Italiei care are nevoie de sprijin din partea guvernului: inundațiile și alunecările de teren din provincia Reggio Calabria. În urma ploilor neobișnuite, sute de case s-au prăbușit, rămînînd fără adăpost peste 30 000 de persoane. Aici nici măcar barăcile nu și-au făcut apariția. Pentru a atrage atenția guvernului asupra situației, în așezările lovite de inundații au fost organizate greve și marșuri de protest iar în ziua de 9 februarie a avut loc o grevă generală în principalul oraș al provinciei, Reggio Calabria. Lipsa locuințelor nu este singura problemă ce ar trebui rezolvată de urgență. Este vorba de asigurarea de locuri de muncă pentru zeci de mii de oameni. Deoarece două din cele trei regiuni sinistrate sînt situate în sudul țării, unde șomajul era deja un fenomen alarmant, cu greu poate fi găsit un loc de muncă. Centrele industriale existente au fost distruse acum doi sau cinci ani, de cutremure. Unele au fost reconstruite în grabă, unele au fost abandonate dar altele noi care să absoarbă întreaga forță de muncă nu au fost înființate. În această situație — scrie L'UNITÀ — multe persoane care au avut de suferit în urma inundațiilor și care nu mai au nici un rost pleacă în căutare de lucru în nordul țării, desfășurîndu-se un adevărat exod al populației din Mezzogiorno.

Speranțele sinistraților din Mezzogiorno legate de renașterea acestei părți a țării, de relansarea ei economică au fost spulberate de recentul decret care prevede că sprijinul statului acordat Siciliei și Calabriei este de 79 miliarde lire. Suma aceasta este infimă: numai daunele provocate de inundații în Calabria se ridică la peste 650 miliarde lire. Și aceasta înainte de prăbușirea digului natural din Valea Bonamico — produsă în zilele trecute — care a provocat noi pagube materiale iar alte 4 000 de familii au rămas fără adăpost.

RODICA ȚEPEȘ

O afacere tenebroasă

● Cele 72 de ore ale dispariției sicriului lui Pétain ● Descoperirea din garaj ● Extrema-dreaptă în acțiune...

Povestea macabră a coșciugului dispărut din micul cimitir de la Port Joinville din Ile d'Yeu a ajuns la actul final. Strania aventură n-a durat decît 72 de ore. Într-un garaj din Saint Quen, în aglomerarea pariziană, polițiștii au regăsit coșciugul căutat cu febrilitate.

Atmosferă de „roman negru": ploaie mărunță, siciitoare, tăceri apăsătoare, uniforme de culoare închisă și lămpi electrice care despică întunericul. Un bărbat îmbrăcat într-un costum bleumarin pășește spre imobilul cu șapte etaje. Merge sigur, fără să dea semne de nervozitate. Indică o boxă, porțile sînt deschise precaut: îndată apare coșciugul de stejar în care au fost depuse rămășițele pămîntești ale lui Philippe Pétain.

Întreaga afacere a șocat. Din clipa în care, printr-o întîmplare, s-a descoperit cu mormîntul lui Pétain a fost deschis și că sicriul său a dispărut, s-au făcut auzite multe întrebări privind mobilurile acțiunii. Biografia lui Pétain conține elemente contradictorii. În primul război mondial a fost unul din autorii victoriilor militare franceze. În al doilea război mondial, bătrînul mareșal a ajuns un colaboraționist, acceptînd să facă jocul ocupantului hitlerist plasat fiind în fruntea regimului de la Vichy. Ultimii ani din viață i-au fost lipsiți de glorie. Un tribunal l-a condamnat la moarte dar Pétain n-a ajuns în fața plutonului de execuție. Era prea în vîrstă (aproape 90 de ani...).

După moartea sa, glasuri aparținînd extremei-drepte au cerut ca mareșalul să fie îngropat printre eroii de la Verdun. Firește, luptătorii antifaciști s-au opus. Dar nostalgicii trecutului n-au dezarmat: ei au continuat să spere că Pétain va fi reabilitat postum și că rămășițele sale vor putea fi depuse în osuarul de la Douaumont.

Dispariția sicriului s-a produs la sfîrșitul săptămînii trecute. Luni dimineața groparul cimitirului a dat alarma. O zi mai tîrziu se află despre o camionetă suspectă. Soția proprietarului este interogată. Ea neagă orice amestec. Dar un slujbaș al ei a dispărut. În ziua următoare, un telefon anonim primit de Radio-tele Luxemburg orientează cercetările spre Chalons-sur-Marne, în estul parizian. În aceeași după-amiază camioneta este găsită în Paris. Bucuria polițiștilor se încheie brusc: camioneta este goală. La ora 17, un anume Hubert Massol, membru al conducerii unei organizații de extremă dreaptă „Alianța republicană", mărturisește că a condus comando-ul care a realizat operațiunea. Este imediat arestat și interogat. Curînd șapte personaje sînt implicate în tenebroasa afacere. Arestații (doar șase, deoarece șoferul a izbutit să fugă) recunosc eșecul: groparul a descoperit prea devreme dispariția, înainte ca sicriul să ajungă la Verdun. Aflînd prin radio că baraje de poliție au fost instalate, grupul și-a schimbat planul. Sicriul a fost ascuns la Paris.

Finalul se derulează rapid. La capătul interogatoriului, Massol face mărturisiri („consider că scopul operațiunii a fost atins" — pretinde el). Sicriul este regăsit în garaj și apoi expediat cu avionul spre cavoul din Ile d'Yeu.

„Actul pe care l-am comis nu este un act politic" — afirma după arestare Hubert Massol, organizatorul acțiunii. Totuși, precum reiese din cele transmise de agenția FRANCE PRESSE, dispariția sicriului lui Pétain a produs o certă efervescență politică. Problema a fost readusă în actualitate, iar personalități și mișcări politice și-au exprimat punctul de vedere. „Afacerea sicriului" a ajuns în titlurile gazetelor și pe micul ecran, a redeschis un dosar peste care se coborîse tăcerea. Faptul s-a produs în plină campanie electorală, într-un moment în care francezii sînt puși în fața unei opțiuni esențiale. Extrema-dreaptă a ales acest moment pentru ca să apară la rampă și să agite spiritele. Întîmplarea din cimitirul de la Ile d'Yeu nu poate fi trecută doar în contul unor fanatici, prizonieri ai umbrelor trecutului.

M. RAMURĂ

Primul indicator de șosea din S.U.A. pe care și-a făcut apariția măsurarea distanței în kilometri. Pînă acum se obișnuia indicarea distanțelor doar în mile.

Ravagiile „morții albe"

„Moartea albă" (masele de zăpadă antrenate de avalanșe) face încă ravagii importante în Austria. Între 1959 și 1972 i-au căzut victime nu mai puțin de 326 de persoane. Dintre acestea, marea majoritate (80 la sută) erau turiști străini, cu deosebire vest-germani. Recordul „regional" este deținut de Tirol, unde numai în 1971 s-au înregistrat 29 de morți iar în cele șapte săptămîni din acest an deja 17. Ce-i drept, un număr sporit de persoane (67) au putut fi salvate în ultimele două ierni de sub plăcile de zăpadă prin lansarea acțiunii „Eșec morții albe!". Șeful Departamentului pentru protecția civilă din Austria, Rabensteiner, este însă sigur că împotriva avalanșelor nu poate exista... siguranță. Conform evaluărilor sale, „dacă sînteți îngropat sub o avalanșă nu aveți decît 25 la sută șanse de a ieși de acolo viu".

O. N. U. și... fumatul

Oficiul O.N.U. pentru Europa, cu sediul la Geneva, a cerut funcționarilor săi fumători care-și împart birourile cu nefumători să se abțină de a fuma în timpul orelor de lucru. Înaintea acestei dispoziții, o circulară a directorului serviciului medical comun al organizațiilor internaționale de la Geneva arăta că în numeroase rînduri acesta fusese confruntat cu nemulțumirile exprimate de funcționarii nefumători care aveau colegi de birou fumători. Comunicatul apreciază consumul de tutun ca un important „factor favorizant al cancerului pulmonar, al bronșitei cronice, emfizemului pulmonar, afecțiunilor cardiace coronariene și ale cancerului bucal și faringial. Opt ore pe zi, fumătorul își supune vecinul nefumător inhalării forțate a fumului de tutun, a cărui toxicitate nu poate fi exclusă". Invocînd normele curtoaziei și ale respectului pentru libertatea altora, oficiul cere funcționarilor săi fumători care lucrează cu colegi nefumători să se abțină de a fuma în birou în orele de lucru.

Un exemplu demn de urmat!

B. ȘT.

cinema

VINERI, 23 FEBRUARIE 1973

GRĂSUNA: rulează la Lumina (orele 9; 11,15; 13,30; 16; 18,15; 20,30).

ANDREI RUBLIOV: rulează la Capitol (orele 10; 16; 19,30).

DRUMUL SPRE VEST: rulează la Melodia (orele 8,30; 11; 13,30; 16; 18,30; 21), Modern (orele 8,30; 11; 13,30; 16; 18,30; 21).

ADIO ARME: rulează la Sala Palatului (orele 16,30; 20,15), Scala (orele 9,30; 13; 16,30; 20), București (orele 9; 12,30; 16; 19,45).

ÎN UMBRA VIOLENȚEI: rulează la Luceafărul (orele 8,30; 11; 13,30; 16; 18,30; 21), Festival (orele 9,45; 11,15; 13,30; 15,45; 18,15; 20,45), Favorit (orele 10; 12,30; 15,30; 18; 20,30).

PE ARIPILE VÎNTULUI: rulează la Patria (orele 10; 14,30; 19,15).

NUNTA DE PIATRĂ: rulează la Cotroceni (orele 15,30; 18; 20,15).

SECERA VÎNTUL SĂLBATIC: rulează la Doina (orele 10,45; 13,15; 15,30; 18; 20,30). (Program pentru copii ora 9,30).

ZESTREA: rulează la Central (orele 9; 11,15; 13,45; 16; 18,30; 20,45) Giulești (orele 15,30; 18; 20,30) Arta (orele 15,30; 18; 20,15).

ANUL CARBONARILOR: rulează la Drumul Sării (orele 15,30; 18; 20,15). Înfrățirea între popoare (orele 15,30; 18; 20,15).

MARIA STUART: rulează la Feroviar (orele 8,30; 11; 13,30; 16; 18,30; 21), Gloria (orele 8,30; 11; 13,30; 16; 18,30; 21).

EXPLOZIA: rulează la Lira (orele 15,30; 18; 20,15).

POLIȚIA MULȚUMEȘTE: rulează la Excelsior (orele 9; 11,15; 13,30; 16; 18,15; 20,30), Aurora (orele 9; 11,15; 13,30; 16; 18,15; 20,30), Tomis (orele 9; 11,15; 13,30; 15,45; 18,15; 20,30).

SĂGEATA CĂPITANULUI ION: rulează la Cringași (orele 15,30; 18; 20,15), Rahova (orele 15,30; 18; 20,15).

VACANȚA LA ROMA: rulează la Floreasca (orele 15,30; 18; 20,30).

JOE HILL: rulează la Vitan (orele 15,30; 18; 20,15).

CAPCANA PENTRU GENERAL: rulează la Cosmos (orele 15,30; 18; 20,15).

DOMNULUI PROFESOR CU DRAGOSTE: rulează la Griviță (orele 9; 11,15; 13,30; 16; 18,15; 20,30), Popular (orele 15,30; 18; 20,15).

URSUL YOGI: rulează la Timpuri Noi (orele 9—18 în continuare), Munca (orele 16; 18).

PENTRU TIMPUL DV. LIBER

PROGRAM DE DOCUMENTARE: rulează la Timpuri Noi (ora 20,15).

E O POVESTE VECHE: rulează la Munca (ora 20).

CĂLDURA MIINILOR TALE: rulează la Viitorul (orele 16; 18, 20).

MAREA EVADARE: rulează la Buzești (orele 15,30; 19), Progresul (orele 15,30; 19).

FATA CARE VINDE FLORI: rulează la Dacia (orele 9,30; 12; 15,15; 17,45; 20,15).

RĂZBOIUL LUI MURPHY: rulează la Bucegi (orele 15,30; 18; 20,30), Volga (orele 9,30; 12,15; 15,15; 18; 20,30), Flamura (orele 9; 11,15; 13,30; 15,45; 18,15; 20,30).

ARENA AERIANĂ: rulează la Ferentari (orele 16; 18; 20).

teatre

Opera Română: LILIACUL — ora 19; Teatrul de Operetă: SINGE VIENEZ — ora 19,30; Teatrul Național „I. L. Caragiale" (Sala Comedia): COANA CHIRIȚA — ora 20; (Sala Studio): MOARTEA ULTIMULUI GOLAN—ora 20; Teatrul „Lucia Sturdza Bulandra" (Schitu Măgureanu): NEPOTUL LUI RAMEAU—ora 20; (Sala Studio): ANUNȚUL LA MICA PUBLICITATE — ora 20; (La Modern-Club): VALENTIN ȘI VALENTINA — ora 19,30; Teatrul „C. I. Nottara" (Sala Magheru): ADIO CHARLIE — ora 19,30; (Sala Studio): BĂRBAȚI FĂRĂ NEVESTE — ora 20; (La Clubul I.T.B. — Calea Dudești): CONȘTIINȚA — ora 16; Teatrul de Comedie: PREȘUL — ora 20; Teatrul Mic: TESTAMENTUL CÎINELUI — ora 19,30; Teatrul Giulești: ...ESCU — ora 19,30; Teatrul „Ion Vasilescu": CRIZANTEME MUZICALE — ora 19,30; Teatrul „C. Tănase" (Sala Savoy): REVISTA ARE CUVÎNTUL — ora 19,30; (Sala Victoria): GROAPA — ora 19,30; Teatrul „Ion Creangă": ȘCOALA DIN HUMULEȘTI — ora 16; Teatrul „Țăndărică" (Sala Victoria): ARICIUL ALBASTRU — ora 17; Ansamblul „Rapsodia Română": MUGUREL DE CÎNTEC ROMÂNESC (premieră) — ora 19,30; Studioul de Teatru al I.A.T.C.: O NOAPTE FURTUNOASĂ SI KIR ZULIARIDI — ora 20; Circul „Globus": APRINDEȚI STELELE — ora 19,30.

tv

PROGRAMUL I

9,00 Curs de limba rusă. 9,30 O viață pentru o idee: ing. Ion Ionescu. 10,05 Publicitate. 10,10 Teatru scurt. „Fără cascadori". 10,30 Portativ '73. 12,10 Selecțiuni din emisiunea „Seară pentru tineret". 12,50 Municipalitatea răspunde bucureșteanului. 13,10 Telejurnal. 16,00—17,00 Teleșcoală. 17,30 Curs de limba engleză. 18,05 Tragerea Loto. 18,15 Cum vorbim. 18,35 La volan — emisiune pentru conducătorii auto. 18,50 Teleconferința de presă. 19,20 1001 de seri. 19,30 Telejurnal. Cincinalul înainte de termen — cauză a întregului popor. 20,10 Cîntecul săptămînii. 20,15 Avanpremiera. 20,20 Film artistic: Unchiul Vania". 22,20 „24 de ore. 22,30 Documentar științific TV.

PROGRAMUL II

18,05 Telecinemateca pentru copii: „Ghinionistul" — seria a II-a. 19,20 1001 de seri. 19,30 Telejurnal. 20,10 Craiul semănătorilor... 20,40 Revista economică TV. 21,10 Film documentar: Avram Iancu. 21,35 Omul și muzica lui — Gioacchino Rossini. 22,25 Cărți și idei.

REDACȚIA ȘI ADMINISTRAȚIA: București, Piața „Scînteii". Tel. 17.60.10, 17.60.20. Abonamentele se fac la oficiile poștale și difuzorii din întreprinderi și instituții.
Pentru străinătate abonamente prin „ROMPRESFILATELIA" — Serviciul Import-Export Presă — București — Calea Griviței nr. 64—66, P.O.B. — 2001" — Tiparul: Combinatul poligrafic „Casa Scînteii".